

ERrOoRAi

SCENOJE arba visiškai nieko nėra arba... yra didelė betvarkė. Daug atsitiktinių sumestų ir keistai sudėliotų daiktų. Kokie tai daiktai paaiškės skaitant pjesę. Bet kokių atveju scenoje yra ekranas.

Scenoje veikia:

ERORAI 1,2,3,4,5,6 - tai yra aktoriai nevaidinantys tuo metu kokio nors konkretaus vaidmens. Tai yra ir pasakotojai ir tiesiog "dalelės" esančios scenoje. Jų skaičiai neturi jokios prasmės.

ŽANAS - filosofas,

ASILAS - tai žmogus. Toks vienišas mąstytojas, kaimo keistuolis, genijus. Jis gali priminti ir šį gyvūną, tačiau iki pat spektaklio pabaigos žiūrovams nereiktų to išduoti. Jis daug šneka, daugžodžiauja. Kartais kalba sau, kartais kitiems.

TOMAS - išradėjas

TRIUŠIAI - tai tylūs personažai. Tai galėtų būti bet kuris iš Erorų užsidėjęs triušio ausis, uodegą, ar dar kažkokią detalę.

KONFERANSAS IR KONFERANCĖ- tai cirko, kabareto pagrindiniai pasakotojai, sąvininkai ir įkvepėjai.

1 scena. "PRIEŠ PRADŽIĄ"

Publika laukia. Nieko nevyksta. Į sceną įeina ASILAS. Atsineša du maišus(lyg šieno, lyg dar kažko). (Gal jis ateina iš publikos. Ar pradeda kalbėti iš publikos. Gal jis ateina iš toli, iš užkuliusių. Ir pradžioj girdim tik kažkur toli šaukiamą tekstą. O gal tiesiog jis ateina į sceną ir pradeda sakyti tekstą.)

ASILAS A tai Kas buvo pradžioje? Pradžioje. *(pauzė)* Kai kurie šaltiniai teigia, kad pradžioj buvo šviesa. *(įsižiebia vienas prožektorius. Vienišius nusišypso.)* A kaip galėjo pradžioje būti šviesa, o saulė, žvaigždės ir mėnulis atsirasti tik ketvirtą dieną? Juk taip nebūna. Šviesa negali atsirasti anksčiau už šviesos šaltinį. Visuomet pradžioj turi atsirasti šviesos šaltinis, o šviesa tik po to. A tai kas buvo pradžioje? Yra teigiančių, kad pradžioje buvo žodis. *(nusišypso)* Žodis? Filologų išmislai. Lygiai taip pat galima teigti, kad pradžioj bu du triušiai. Du paprasti triušiai. Na gerai, net jeigu ir buvo tas žodis. A koks žodis? Koks žodis buvo pradžioje? Tam, kad atsirastų žodis turi būti mintis. Reiškia negalėjo viskas prasidėti nuo žodžio. Buvo kažkas ir prieš tai. Prieš žodį ir prieš mintį.

(jis apsižvalgo, nusišypso)

Na juk akivaizdu. Juk mes...žmonės. Ką mes gebame daryti kitaip nei visi kiti? Mąstyti? Ne. Primityviai mąsto ir gyvūnai. Kalbėti? Gyvūnai komunikuoja neprasčiau negu mes. Kvėpuoti? Tikrai ne. Jausti? Tikrai ne. Reaguoti? Skaudinti? Džiaugtis? Ne. Visa tai gali ir primityviausios gyvybės formos. Mes... skaičiuojame. Štai kur skirtumas. Mes skaičiuojame, ir tai mes darome seniai, dar prieš tą akimirką kai mes nusileidome ant žemės. Dar prieš tai kai homosapiens išlipo iš medžių, dar prieš tai kai paėmė pirma kartą įrankį į rankas (na koks ten įrankis, tiesiog eilinis pagaly). Prieš visus šiuos didelius įvykius, nulėmusius mūsų planetos istoriją, dar prieš visa tai, įvyko kai kas svarbesnio - žmogus pradėjo skaičiuoti.

Mes sutverti skaičiavimui. Mes skaičiuojam nuolatos - vertinam, sumuojam, apibendrinam, bandom nuspėti net to nesuprasdami. Juk jūs štai žiūrite į sceną ir nieko nevyksta. Ir štai jūs skaičiuojat, ar čia kažkas vyksta? Ar čia nevyksta? Ar čia turėtų kažkas vykti? Ar čia taip ir turi prasidėti? Tiek daug kintamųjų... Kaip nuostabu yra skaičiuoti!!! Suskaičiuoti viską. Suskaičiuoti žvaigždes ir kitus dangaus kūnus. Planetų judėjimą. Suskaičiuoti laiką ir erdvę. Apskaičiuoti šį tašką kuriame mes visi kartu atsidūrėme. Galime suskaičiuoti Jus. Jūsų galvas ir kitas galūnes: rankas, kojas, pirštus. Suskaičiuoti kiek skirtingų DNR šiandien čia susirinko. Suskaičiavus jus ir žinant bilieto kainą (kuri irgi yra apskaičiuojama) galima suskaičiuoti, ar spektaklis šiandien atsipirks ar ne. *(PASTABA: čia galima vystyti daugiau ką galima suskaičiuoti: spalvas, garsus.)* Tik yra viena problema, niekas ... kartoju, niekas ...negali suskaičiuoti idealiai. Ir čia yra didysis skaičių paradoksas. Juk skaičiai yra idealūs. Jų gamtoje nėra. Skaičiai yra tik čia *(rodo į galvą)*. Jie yra tik daiktų kiekio idėja ir jie idealūs, jie gali egzistuoti atskirai be daiktų. Ir veiksmai kuriuos galima atlikti su skaičiais yra idealūs. Sudėtis, atimtis, dalyba, dauginimas, bet...yra dar kai kas. Kai kas, kas yra už skaičių ir skaičiavimo. Kai kas kas nėra idealu. Visiškai. Tai - skaičiuotojas. Nes visada skaičiuojant įvyksta... klaida.

Bekalbant toliau jis lyg "užsiveda". Pradedą karščiuotis.

Kažkoks nesutapimas. Kažkoks trugdis. Klaidos yra neišvengiama skaičių pasaulio priešingybė. Klaidos atsiranda visada. Aišku, klaidas irgi galima apskaičiuoti, bet čia teorija, o praktika ir eksperimentai rodo, kad skaičiuojant klaidas, vėl atsiranda naujų klaidų. O skaičiuojant klaidų apskaičiavimo klaidas atsiranda dar naujų klaidų. O skaičiuojant klaidų apskaičiavimo klaidų apskaičiavimo klaidas vien dėl įtampos, kad nesuklystumėt atsiranda papildomų, netgi sakyčiau kvailų klaidų. Neklysta tik tie kas neskaičiuoja. O jei tu neskaičiuoji, vadinasi tavęs tiesiog nėra. *(Didingai)* René DEKARTAS buvo neteisis. Skaičiuoju vadinasi esu. Esu vadinasi skaičiuoju. Ne "Cogito ergo sum", bet "computatis ergo sum" *(PASTABA:reikia dar patikrint vertimą)*. Skaičiavimas - štai kas buvo pradžioj. Skaičiavimas, o tik po to visos kitos nesąmonės - "išlipo iš medžių", "paėmė įrankį", "pradėjo klabėti", "piešti olose", "atsirado kultūra", "teatras".

Lyg kažką prisimena.

ASILAS. *(Kažkaip aptakiai)* Teatre irgi atsitinka klaidų. Blogų paskaičiavimų. Būna publika susirenka, susėda, išjungia telefonus. O artistai... nevisai. Artistai visais lakais prastai skaičiavo. Prastai skaičiavo laiką... *(lyg paslaptį)* Šiandien čia niekas neateis. Čia nieko nebus. Įvyko klaida repertuare, vadyboje, gyvenime. Eikit namo. Eikit namo ir skaičiuokit iš naujo. Šiandien spektaklio nebus. Čia net ne spektaklis. Čia pasityčiojimas. Spektaklis bus 26 dieną. "Dalykai". Va kur tikras spektaklis, o čia... čia šlamštas, ne spektaklis. "Dalykai" štai kur spektaklis. Ateikite 26 dieną. Tikrai bus vakaras ne veltui... o dabar Eikit namo.

[scena įeina ŽANAS. ASILAS pastebi jį. Jie žiūri vienas į kitą. ASILAS pradeda lyg ir skubėti, kažko nerimauti.

ASILAS *.(vėl lyg kalbėtų spektaklio tesktą, štampiškai, stengiasi nekreipt dėmesio į ŽANA)* Ahaaaa... klaidos juk būna visokios. Mes tai žinom. Jaučiam. Esam patyre. Būna mažos klaidelės. *(ŽANAS ištiesia ranką į ASILĄ, ten pistoletas.)* Būna kvailos, linksmos, skaudžios klaidos. Būna viso gyvenimo klaidos. Būna klaidų, kurios gali kainuoti gyvybę. Kažkieno kito gyvybę. O gal net ... *(ŽANAS iššauna.)* pačių klai...

Vienišius bandė bėgti, bet po šūvio sukniumba ir krenta vietoje. ŽANAS prieina prie vienišiaus, užsimeta jį ant peties. Išneša. Grįžta. Atsistoja viduryje scenos. Paima du maišus į skirtingas rankas ir pradeda juos sukti. Išsuka kiek tik gali.

2. SCENA PROLOGAS.(ERRORAI)

Ekране užsirašo užrašas ERRORAI Skambant trankiai, ritmiškai muzikai, šviečiant ryškioms šviesoms. Vienas aktorius(ERORAS1) pasakoja, o kiti atitaria lyg graikiškas choras ar dar kažkas.

VISI. Visi tie. Visa tai. Visa ta - visata. *(Toliau kartojamos fone.)*

ERRORAS1. Mane glumina ir gniuždo ir išnaujo pagamina visos klaidos, nukrypimai užkoduoti paklydimai, Nesibaiginatys dirgikliai ir kasdieniai iškritimai

VISI. Visi tie, visa tai, visa ta visata.

ERORAS1. *Rodydamas į ekrane esantį užrašą*
Kas?

Tai? Tai? Tai? Tai? Tai?

ERORAS1. Vidury dienos subjuręs oras -kas?
 VISI. Eroras.

ERORAS1. Neveikiantis šviesoforas - kas?
 VISI. Eroras.

ERORAS1. Vidury svarbiausio pokalbio išsikrovęs telefonas - kas?
 VISI. Eroras.

ERORAS1. Ant tavo namo nukritęs meteoras - kas?
 VISI. Eroras.

ERORAS1. Per vėlai ar per anksti pakilęs noras - kas?
 VISI. Eroras.

ERORAS1. Prieš pat finišą suskaudęs šonas - kas?
 VISI. Eroras.

ERORAS1. Neveikiantis ar užsilenkęs mikrofonas - kas?
 VISI. Eroras.

ERORAS1. Iškraipytas imituotas folkloras - kas?
 VISI. Eroras.

ERORAS1. Tavo kišenėj atsiradęs chloras - kas?
 VISI. Eroras.

ERORAS1. Linksmas kaip minoras - kas?
 VISI. Eroras.

ERORAS1. Liūdnas kaip mažoras - kas?
 VISI. Eroras.

ERORAS1. Pagal fonogramą dainuojantis choras - kas?
 VISI. Eroras.

ERORAS1. Atostogauti skrendant sugedęs lektuvo motoras - kas?
 VISI. Eroras.

ERORAS1. Nesibaigiantis kalafioras - kas?
 VISI. Nesąmonė - Eroras.

ERORAS1. Čia rimuotųsi žodis furoras - kas?
 VISI. Eroras.

ERORAS1. **Raudonas pavingiavimas tekstiniame faile - kas?**
 VISI. Eroras.

ERORAS1. Lėtas internetas - kas?
 VISI. Eroras.

ERORAS1. Pamiřštas slaptažodis ar pin kodas - kas?
 VISI. Eroras.

ERORAS1. Žiniasklaida bloga ir klikbaitų antraštės - kas?
 VISI. Eroras.

ERORAS1. Televizija kas?
 VISI. Eroras.

ERORAS1. Teatras - kas?

(visi sustoja susižvalgo, pasižiūri į ekraną. Ten parašyta "Eroras". Trumpas pamąstymas. Atsisuka. Vėl prasideda muzika.)

ERORAS1. Klaidos, paklaidinimai, klystkeliai ir trikdžiai
Trugdymai ir trūkinėjimai
Apdujimai, susirgimai, iškritimai,
nukrypimai ir prasilenkimai,
nesusipratimai ir vengimai,
atsilikimai ir išsibaigimai
Visi trukdymai ir trikdžiai,
Visi trekdžiai ir trūkumai,
Visi sušikti nesirūpinimai.
Užknisantys ir liečiantys, (fone ERORAI)
dirginantys ir neleidžiantys (ERORAI)
Svilinantys ir niežtantys (ERORAI)
Slegiantys ir sergantys.(ERORAI)
Ištinkantys, nutinkantys, atsitiktinai, nuspėjamai, periodiškai
užknisantys(ERORAI)
Kasdieniniai ir amžini(ERORAI)
Pastovūs ir laikini(ERORAI)
Momentiniai ir nesibaigiantys, neleidžiantys gyventi oriai. ERORAI.

ERORAS1. Mokslas ir menas vienoj laboratorijoj

VISI. Eroras.

ERORAS1. Triušiai, žiūrės ir žmonės laboratorijoj

VISI. Eroras.

ERORAS1. Tekstas potekstė ir fizika.

VISI. Eroras.

ERORAS1. Globalinis atšilimas.

VISI. Eroras.

ERORAS1. Globalinis žmonių atšalimas.

VISI. Eroras.

ERORAS1. Visata pilna erorų - juodos skylės, materija juodoji, gravitacijos neatitikimas, dujų debesys ir meteorai - kas?

VISI. Erorai.

ERORAS1. Visa ta visata - tik glumina ir gamina
tai kas yra klaidos, erorai ir paklydimai,
Nesibaigiantys dirgikliai ir kasdieniai iškritimai

VISI. Visi tie, visa tai, visa ta visata

Muzika tylėja.

ERORAS1. Bet yra viena, aiški, paprasta
Visą sprendžianti Šviesa

(su degtuku uždeginėja žvakę)

Tai kas padeda išnarplioti ir galėt kažkiek nutuokti
Įkvėpti šviežio oro ir suvokti, susivokti.
Kad vienintelis ir aiškus raktas
Į susikalbėjimą ir sutarimą
Ir lyg naują atgimimą
Lyg velykinis pamokslas
Kelią rodantys ir krypti
Ir neleidžiantis nukrypti
Nepamiršt, nepasiduoti
Ir su eroorais kovoti
Viską tiksliai apskaičiuoti
Padalinti ir susumuoti
Lyg visatos raktas, išėitis ar paradoksas
Juk su visu tuo kovoti gali
Vien tik...

Viskas nutyla ir užgęsta. Lieka degti tik vienos žvakės šviesa.

ERORAS1 *(Ramiai, lyg sau)* Mokslas.

Užpučia žvakę.

3 scena. O kas yra klaida? (ASILAS ir ŽANAS)

Iš kažkur išlenda ASILAS su prožektoriuku.

ASILAS.*(publikai, niekindamas, lyg pasiteisindamas)* Iš pažiūros visos tos klaidos ir errorai yra visiškai suprantami, čia nieko sudėtingo nėra. Tai paprastai paaiškinami reiškiniai ir jeigu mes turėtume...

...beje, gal kažkas salėje šiandien čia, teatre irgi atsiradote per klaidą. Gal jūs neturėjote čia būti? Arėjote į kitą spektaklį, o patekote į šį? Maža kaip žmonės patenka į teatrą. Pagalvokite, ar jūs čia šiandien atsiradote ne per klaidą. Jūs visai neprivalot pasilikti klaidoj - kankintis ir žiūrėt spektaklį. Galim ištaisyti jūsų klaidą. Žiūrėkit, ten yra toks kambariukas. *(ekrane parodomas paprastai įrengtas*

kambariukas, kuriame yra kažkokių kuklių gėrybių) Kambariuke yra arbatos, kavos, gaiviųjų gėrimų. Alaus(nealkoholinio). Dar ten yra 3gb interneto. Jūs susimokėjote už šį vakarą, tad galite jį išnaudoti. Aš nejuokauju. Jūs tikrai neprivalote žiūrėti spektaklio, jūs vakarą galite praleisti ten - tame kambariuke.. Žiūrėkit. (jis išbėga iš scenos ir matome, kaip jis atsiranda ekrane, kambariuke. Mojuoja. Grįžta) Jei teatre atsiradote per klaidą, galite eiti ten, o iš ten jau galėsite patekti visur. Į youtubą, feisbuką, snapchata, googlą ir kitas nuostabias vietas.

Tai ar yra, kas nors, kas šiandien čia atsirado per klaidą? (*žiūri į publika. laukia*) Tik žiūrėkit nepadarykit dar vienos klaidos. Nes ten nuėję atgal grįžt negalėsite, juk kam grįžti atgal... į klaidą? Kaip sakė vienas teatro personažas - "klysti žmogiška, gyvuliška klaidoj pasilikti".

Žiūri į publiką.

Kartais nėra lengva, tiesa? Iš pažiūros paprasta, bet sėdint salėje... mąstant ar tik dabar aš nepadarysiu klaidos...

(Šypsosi, apsižvalgo aplink ar neateina iš kur nors ŽANAS)

Bet viskas juk paprasta, kaip 19. Kas mus seka? Juk klaida atsiranda tik čia (*rodo į galvą*) Tie du triušiai mūsų galvose. Klaida - tik mintis atsiradusi mūsų galvose. Elementari neuronu jungtis, tik mažytė, mažytė elektros srovė. Mažytė, mažytė sušikta elektros srovytė. Toks mažas, supistas eroriukas mūsų galvose.

(ekrane, kambariuke pasirodo tas pats ŽANAS su pistoletu, jis žiūri per ekraną tiesiai į ASILĄ. ASILAS pamato, kad į jį žiūri). Juk klaida realiam gyvenime neegzistuoja. (ŽANAS su pistoletu ekrane iššauna. ASILAS krenta negyvas. ŽANAS ateina į sceną ir išsineša ASILĄ. Išnešamas ASILAS bičiuliškai plekšnoja ŽANUI per nugara)

4 scena TRIUŠIAI 1

Tai etiudas be žodžių. Pamatome du aktorius, kurie užsideda ausis. Tokias lyg kiškio, lyg asilo. Jie abu bando kažką padaryti. Pvz. iš kubelių sustatyti bokštą, ar žonliruoti kamuoliukais. Kai jie suklysta vieną iš jų nupurto elektra, o kito ne. Jie pabando tai dar kar. Nustebę žiūri viens į kitą.

Galiausiai vienas aktorius nusiima ausis. Atsisuka į žiūrovus. Tai tas pats aktorius, kuris vaidins TOMĄ.

TOMAS. Noriu jums papasakoti apie Tomą.

TOMAS atsistoja vidury scenos ir iškelia ranką rodydamas į virš jo kabantį prožektorių.

ERORAS1. Tomas
ERORAS2. Tomas
ERORAS3. Tomas.

5 SCENA - CIRKAS 1

Į sceną išeina linksmasis KONFERANCAS su savo DAMA. Jie su dama labai puošniai apsirengę ir džiugiai nusiteikę. Scenose jiems gali padėti istorija kartu pasakoti įvairiausi ERORAI ir Aktoriai.

jie visiškai nekriepia dėmesio į TOMĄ

DAMA1. Ponios ir ponai.
DAMA. Panelės ir ponaičiai
DAMA1. Jaunimas ir senimas
DAMA. sveiki ir sergantys
DAMA1. Linksmi ir liūdni
DAMA. meno ir mokslo
DAMA1. Mylėtojai ir nemylėtojai. Trumpam pamirškim Tomą. *(Tomas patraukiamas iš scenos)*
KOFERANCJE Pamirškim Tomą nes...
DAMA. Mes kviečiame visus
DAMA1. Į uždara klaidos mylėtojų klubą.
DAMA. Į mūsų klaidos kabaretą,
DAMA1. Cirką
DAMA. Fantasmagoriją
DAMA1. Pastoralinį
DAMA. Epochinį
DAMA1. Lyrinį
DAMA. Poetinį
DAMA1. Ir demokratinį
DAMA. Miraklį.
DAMA1. Miraklį. Miraklį. Miraklį. Miraklį.

Toliau esantį tekstą reiktų išdalinti visiems aktoriams kurie vaidins šiame pasakojime.

Intro Muzika

Nes iš tiesų stebuklas tai
kad mes gyvi ir mylime karštai
Tad švęsti galime linksmi
Ko niekas nešventė nūnai

Nes ir mene ir moksle pasitaiko
Kad atrandi kažką per klaidą
Ir kad pasaulis mūsų laikos
Ne ant pasakų ar padavimų
Bet ant mokslo vyrų atradimų. (ne tik vyrų, ne tik vyrų)

Tačiau šiandien pažvelkim į faktus
Ne į kažkokią mokslo plėtrą ar į sklaidą
Į mūsų visų lig šiol naudojamus atradimus
Tačiau pasauly sukurtus per klaidą.

Paskojimo muzika.

Štai Anglijoj vienam miestely prie ganyklų
miestelio pavadinimas šiek tiek vėliau įvardintas jums bus
Stūksojo nauja laboratorija ir jos gamykla
Kurioj išradinėjo ir gamino (visokius)vaistus įmantrius

Šie pastatai priklauso ir dabar, priklausė ir kadaise
Mažai tuomet, dabar - farmacijos gigantei - Pfizer(faizer)

Ten dirbo mokslininkų daug ir visokių
Bet mums svarbiausia, kad Peter Dunn and Albert Wood darbavosi tarp jų
Pakartosim Peter Dunn ir Albert wood
Peter Dunn, žodžiu - dun dun dun dun
Ir Albert Wood - išvertus Albertas medinis
Prie viso to tas miestas kur jie dirbo vadinos - Sandwich
Kas reiškia lietuviškai išvertus - sumuštinis.

Bet gal užteks juokų,
Nes Vyrai šie turėjo daug kilnių tikslų
Jie bandė rasti nuo širdies naujų, gerų, vaistų
Kiekvienas kas sirgo sunkiomis širdies ligom išties
Į vyrus šiuos tuomet sudėjęs buvo daug vilties
(Kad širdys visų sveiks ir ritmiškai tvinksės

Spaudimas kraujo nebekils, krutinės nebespaus ir neskaudės)

Bet kaip istorijoj ne kartą dėl vilties yra išėję
Jiems nieko nepavyko.
Žodžiu, patarlę apie motiną ir viltį jūs esate girdėję.

Taigi,

Laboratorijoj rimtoj, štai Albertas su Piteriu sumąstė naują vaistą
Sintetino jį per naktis, įdėjo darbo daug, kas ir savaime aišku
Vėliau keistu vardu jį pavadino
Tas preparatas gavo pavadinimą sildenafilo

Tačiau ir medicinos nesimokiusiems čia aišku,
Kad nuo širdies ligų geriau padės jums bilobibas,
o ne kažkoks nežinomas sildenafilas
(Nors nepadės ir bilobilas, jei viduje jūs esate debilas)

Bet grįžkim prie istorijos tuomet
Nes bandymai parodė mokslininkams, kad
Kiek pacientų gėrė šį preparatą naują
Visi vis skundėsi toliau širdies ligom senom
Tai ir galėtume pabaigti viską tuom
Kad neįvertinę tų mokslininkų pastangų
Visi nusprendė, kad vaistas šis prastesnis nei kitų.

Visi išeidinėja lyg būtų pabaigę pasirodymą

*(Ir Albertas ir Piteris netekę buvo jau vilties
Surast geresnį preparatą nuo širdies)*
Tačiau... taip būna kartais, istorijoje atsitinka
Per klaidą ir Ameriką kai kas aptinka
Nes...šių Vaistų tyrėjai tyrinėjo,
Ir kalbindami pacientus pastebėjo,
“Nors šie vaistai ir nepadės jums nuo širdies
Bet kai kokias mintis praskaidrins jums išties”
Štai pacientai vyriškos lyties,
Kurie mėgino tų vaistų
Pradėjo džiaugtis šalutiniu poveikiu keistu.

Ir čia, brangieji mūsų, paaiškėjo, per atsitiktinumą ar per klaidą
Kad vaistas šis kai ką pagyvina ir dar kai ką išsklaido.
Nors vaistas šis negydo nei sklerozės, nei alzchaimerio, nei vėžio

Nors ir beprasmis jis, jei sergate nelaikymu šlapimo, ar turit miežių
Netiks jis nuo slogos, bet neskubėkit mesti jo į šiukšlių dėžę.

Nes šį pasaulį jis pakeitė negrįžtamai,
Nelyginant jokie kiti jau esantys vaistai
Dar tokio šalutinio poveikio niekas neturėjo
Nei ligos jokios, nei kas matė, nei girdėjo
Kas tai bebūtų: Ar grybelis, ar neurozė ar podagra?
Žodžiu nebekankinsim jūsų,
atrado vyrai šie - Viagra.

Viagra. Viagra. Viagra.

Tos mėlynosios tabletėlės pakeitusios gyvenimą žmonių.
Norėtusi sakyti vyrų, bet manau, ne ką mažiau ir jų žmonių.
Nesuskaičiuojamas minias porų išjudino, į meilės sūkūrį įvėlė,
Ir šypsos moterys plačiau ir auga, nenuvysta ...*(vyrų susižvalgo į tarpukojį)* gėlės

Lyg uraganas vaistas šis
pasaulyje ir televizijoje praūžęs
Kad net šalčiausiom naktimis
Tvirčiausios lovos neatlaikę lūžo,

Nuo sutuoktinių ir kitų mišrių porų
Kurias lyg koks vabzdys staiga įgėlė.
Šio vaisto poveikį tuomet
patvirtino net futbolininkas Pelė.

Tad pakartokime per klaidą
Peter Dun, žodžiu - Din dan din dan
Jam skambina varpai šlovės
Ir Albert Wood - išvertus Albertas medinis
Tas miestas kur atrado jie Viagra vadinosis Sandwich
lietuviškai išvertus - pasakykime kartu - sumuštinis.

*(Ir jei kas į šiuos mokslo vyrus sudėjęs buvo daug vilties
Kad širdys visų vyrų plaks karštai ir vyrai ritmiškai judės
Spaudimas kraujo kils, krūtinėje šviesės
Tie galit ramus būt, Viagra jums padės)*

Ir čia artėja šios istorijos laimingas galas
Bet dar džiugiau dėl to, kad

Išgelbėtas ne vienas buvo vargšas falas.

Ir jeigu nusipirkt nuspręsite širdies lašų,
Bent mintyse... Viagros nepamirškite tuo pačiu

O mes jums iš visos(ir dar sveikos) širdies
Tik palinkėsime sveikatos ir sėkmės.

Grojant muzikai cirkas iškeliauja.

[sceną vėl įeina aktorius TOMAS.

TOMAS. Noriu jums papasakoti apie TOMĄ.

6 scena (TOMAS ir šviesa 1)

ERORAI pasižiūri į Tomą. Jie lyg ir nenoromis, lyg ir su priekaištu, bet pradeda pasakoti apie TOMĄ (aktorių stovintį vidurį scenos, kuris dabar rodo ranka į prožektoriu)

ERORAS1. Tomas

ERORAS1. Tomas

ERORAS. Tomas.

ERORAS1. Tomas turėjo šviesos idėją.

ERORAS2. Jau iš dalykų aišku...

ERORAS3. Yra toks spektaklis - "Dalykai". Labai geras spektaklis. Rodysime lapkričio 26d. Galite ateiti.

ERORAS1. Šviesa yra toks dalykas.

ERORAS3. Toks keistas dalykas.

ERORAS2. Taigi iš dalykų yra aišku, kad šviesa nėra nei dalelės, nėra nei bangos, nes tai yra ir dalelės, ir bangos vienu metu.

ERORAS1. Šviesa yra toks dalykas.

ERORAS3. Toks keistas dalykas.

ERORAS4. Priklausomai nuo to kas ir kada į ją žiūri.

ERORAS1. Ir kas ko joje ieško, ji gali būti ir tai ir tai - ir dalelės ir bangos.

ERORAS3. Jūs galite ateiti į "Dalykus". 26 dieną. Ten tikrai galėsite pajusti dalykus. Kito mėnesio 26d. Po šio spektaklio galima bus dar nusipirkti bilietą. Puikiai praleistas vakaras.

ERORAS1. Bet grįžkim prie Tomo.

ERORAS2. Prie Tomo ir šviesos.

ERORAS4. Net jeigu jums sunku suprasti šviesą, ar tai dalelės ar bangos, jūs vis dar galite suprasti Tomą.

ERORAS1. Jūs galite... mes galime suprasti Tomą.

ERORAS3. Tomą suprasti gali būti svarbu.

ERORAS1. Taigi Tomas.

ERORAS1. Jis žmogus.

ERORAS1. Jis turi idėja.

ERORAS1. Kaip ir mes visi.

ERORAS1. Juk kiekvienas kartas nuo karto turime idėjų.(čia gali būti vadinamos įvairios idėjos)

ERORAS1. Taigi Tomas, kaip ir mes visi turėjo savo idėją.

ERORAS1. Jo idėja buvo ...

VISI. ...Šviesa.

ERORAS1. Jis norėjo ją padauginti. Tą dalyką, kuris nėra nei dalelės nei bangos, jis tą dalyką... jis visa tai norėjo padauginti.

ERORAS1. Bet prieš tai reikia suprasti - Tomas buvo tik žmogus.

ERORAS3. Kaip ir mes visi.

ERORAS1. Jis nebuvo dievas.

ERORAS3. Kaip ir mes visi.

ERORAS1. Jis nežinojo kaip tas dalykas, kuris nėra nei dalelės nei bangos atsiranda ir išnyksta. Jis buvo žmogus.

ERORAS3. Kaip ir mes visi.

ERORAS1. Tiesa pasakius jis buvo septintas ir paskutinis žmogus, septintas vaikas savo šeimoje.

ERORAS1. Mokėsi prastai. Ir mokyklos nelabai mėgo,

ERORAS3. Kaip ir mes visi.

ERORAS1. Netgi buvo vadinamas „neišmanėliu“ bei „besmegeniu“.

ERORAS3. Kaip ir mes visi.

Visi sužiūri į ERORĄ 3. Tas supranta pasakęs nesamonę.

ERORAS1. Tomo mama netgi atsisakė mokyklos į kuriąėjo Tomas.

ERORAS2. Ji buvo draži moteris.

ERORAS3. Kaip ir mes visi.

ERORAS1. Ji pati pradėjo mokyti savo sūnų.

ERORAS1. Namuose.

ERORAS1. Vėliau, kai Tomo šeima persikraustė gyventi netoli geležinkelio, Tomas dirbo siuntinių išnešiotuju, vėliau geležinkelių stoties telegrafo operatoriumi.

ERORAS1. Ten nutiko tas nutikimas su klausa. Įvyko ta avarija, ta KLAIDA traukinyje.

ERORAS1. Ta avarija, kada Tomas atsidūrė mirties akivaizdoje. Jis pažvelgė mirčiai į akis. Mirčiai.

ERORAS1. Po tos avarijos...

ERORAS1. Jis pasikeitė.

ERORAS. Atrodė, kad jis prarado klausą. Jis kurį laiką nieko negirdėjo.

ERORAS1. Tik save.

ERORAS1. Po to klausą vėl atsirado.

ERORAS. ... ir Vėl dingo.

ERORAS1. Žodžiu Tomas turėjo sutrikusią klausą.

ERORAS3. Kaip ir mes visi.

ERORAS1. Išvis Tomas neturėjo daug sėkmingų akimirų gyvenime.

ERORAS3. Kaip ir mes visi.

ERORAS1. Devyniolikos metų Tomas išvažiavo dirbti į labai didelę kompaniją, tačiau ir ten jam nesisekė.

ERORAS1. Jis netyčiomis išliejo sieros rūgštį ant viršininco stalo. Tai buvo dar viena avarija, Tomo gyvenime.

ERORAS1. Tomas prarado darbą didelėje kompanijoje.

ERORAS1. Tomas neturėjo daug sėkmingų akimirų gyvenime.

ERORAS1. Tada Tomas išvyko gyventi pas savo draugą, kurio vardas prasideda iš raidės F.

ERORAS1. Tomas neturėjo daug sėkmingų akimirų gyvenime.

ERORAS1. Bet pas tą draugą, kurio vardas prasideda iš F raidės, ten jam kilo mintis... Mintis susijusi su šviesa. Jis suprato...

TOMAS mąsto

ERORAS1. ... kad jis mato tik dėl to, kad aplink jį egzistuoja šviesa

ERORAS. Tas dalykas, kuris nėra nei dalelės, nei bangos.

ERORAS1. Juk būtent dėl to dalyko... Tomas ir galėjo matyti kitus dalykus.

ERORAS3. Kaip ir mes visi.

ERORAS1. Dėl to dalyko, ne tik jis, dėl to dalyko ir mes ir aš, ir jūs, ir jie(*rodo į viršų*) galime matyti dalykus.

ERORAS3. Spektaklis "Dalykai" - 26 dieną.

ERORAS. Ir Tomas galvojo, jei tai yra ta priežastis, dėl kurios mes galime matyti dalykus...

ERORAS. Jei atsiradus nors truputėliui šviesos galime pradėti kažką matyti aiškiau ir skaidrau, tai kas nutiktų jei mes šviesą padaugintumėm daug daugiau kartų?

ERORAS. Tokia savotiška logika susidėliojo Tomo galvoje.

ERORAS1. Juk akivaizdu...

ERORAS1. Vedamas aiškios logikos galvojo Tomas...

ERORAS1. ...akivaizdu, kad kuo daugiau šviesos yra apie mus, tuo aiškiau ir geriau mes galime matyti dalykus. Kuo daugiau šviesos tuo daugiau galima įžvelgti.
ERORAS1. Tuo daugiau galime apsišviesti.
ERORAS1. O ar galima padauginti tiek šviesos, kad matyti netgi daugiau nei matome dabar...
ERORAS1. Pamatyti tai kas yra už...
ERORAS1. Tai kas dabar nematoma.
ERORAS1. Juk turi būti riba, kurią peržengus pamatysime ir tai ko nematome.
ERORAS1. Tomas norėjo įžvelgti daugiau.
ERORAS1. Tomas troško šviesos.
ERORAS1. Ir tada Tomas pradėjo dirbti.

(TOMAS puola "dirbti")

ERORAS1. Jis tyrinėjo bangas.
ERORAS1. Jis tyrinėjo daleles.
ERORAS1. Jis tyrinėjo objektus, kurie atspindėjo šviesą.
ERORAS1. Jis turėjo surasti iš kur visa tai?
ERORAS1. Kaip bangos ir dalelės gali atsirasti ir dingti. Kaip?

TOMAS. Kaip?

VISI. KAIP?

TOMAS. Kaip?

7 scena TRIUŠIAI 2

Tomas stovi viduryje scenos. Prie jo prieina aktoriai užsidėję kiškių ausis. Tomas išeina. Vėl etiudas be žodžių. Kiškiai daro "kažką". Juos vėl purto elektra.

8 scena. TOMAS ir ŠVIESA(apie išradėjo kančias)

(Aktorius vaidinantis Tomą išeina. Dirba. Ieško)

ERORAS1. Ir po begalės nemigos naktų.

ERORAS1. Po to kai TOMAS šimtus kartų pykosi su savo žmona, nes negrįždavo naktimis.

ERORAS1. Tomas turėjo atsakymą.

(į sceną įeina TOMAS iškėlęs baltą lapą, ant kurio užrašyta - 1)

ERORAS1. Jis surado.

ERORAS1. Jis atrado dalyko, kuris nėra nei dalelės, nei bangos paslaptį.

ERORAS1. Tai buvo pirmas tikras Tomo išradimas.

ERORAS1. Tai buvo didžiausias jo išradimas.

ERORAS1. Tai buvo jo idėja, dėl kurios visi jį šlovins.

ERORAS1. Visi patikės juo.

ERORAS1. Jis...

ERORAS Tomas.

ERORAS Tomas.

ERORAS Tomas.

ERORAS Tomas savo rankose laikė išradimą, kuris pakeis žmonijos istoriją.

ERORAS1. Išradimą kuris galės padauginti šviesą.

ERORAS1. Jis atrado dalyko, kuris nėra nei dalelės, nei bangos paslaptį. Jis surado kaip tai veikia. Dabar beliko tik išbandyti.

(Aktorius iškėlęs lapą(su užrašu vienas) bando "padaryti", kad jis skleistų šviesą. Gal plekšteli su laisva ranka sau per koją, ar per krutinę (ar per kitą kūno vietą(žodž, kažkoks teatrinis prisitaikymas). Ir laukia kol atsiras šviesa. Paaiškėja, kad lapas nešviečia. Jis sulanksto lapą ir išmeta)

ERORAS1(*Pikdžiugiškai*). Bet Tomas Suklydo.

ERORAS1. Suklydo.

ERORAS1. Suklydo.

ERORAS1. Suklydo... tai buvo visai ne tai ko ieškojo Tomas.

ERORAS1. Tai nebuvo šviesa.

ERORAS1. Tai buvo kažkas kita.

ERORAS1. Tai buvo tiesiog...

ERORAS. Tai buvo šūdas...

ERORAS. Tai buvo...

ERORAS1. ... dar viena klaida Tomo gyvenime.

ERORAS1. Tai buvo didžiausia Tomo klaida kokią jis tik buvo patyręs.

ERORAS1. Tai akivaizdžiai buvo jo gyvenimo klaida.

ERORAS1. Didesnė už visas tas klaidas, kokias jis buvo padaręs iki to.
(galima priminti visas jo klaidas)

8 SCENA (ASILAS IR ŽANAS -neteisingas atsakymas,)

ASILAS. Visata turi savus dėsnius. Viskas aplink veikia pagal dėsnius. Energija iš niekur neatsiranda ir niekur nedingsta - energijos tvermės dėsnis. Niekas niekur nedingsta ir niekur neprapuola, tiesiog keičia savo formą ar pavidalą. O iš kur atsiranda visa tai (*rodo aplinkui*). Iš kur visi tie Klaidai? Tos erorės? Juk niekas iš niekur neatsiranda.

Teisingas atsakymas - štai kur klaida.

ŽANAS *kalba iš už kulisos (Jis kažkur pasislėpęs.)*

ŽANAS. Čia kas? Metafora?

ASILAS. Paradoksas.

ŽANAS. Paradoksas būtų tada jei sakytum, kad arklys atsirado priešais vežimą, o tu dabar sakai, kad vežimas ir yra arklys.

ASILAS. Ne, aš sakau, kad jei nebūtų vežimo ir arklio nereikėtų. Arba atvirkščiai. Štai kur paradoksas.

ŽANAS. O gal galima paprasčiau, be vežimo ir arklio.

ASILAS. Na, dar yra višta ir kiaušinis.

ŽANAS. O vis tik gal galima paprasčiau?

ASILAS. (*susinervina*) Žinoma, visada galima viską suprimityvinti, subanalinti, redukuoti ir iškraipant supaprastinti... tai gal dar pradėkim kalbėti metaforomis apie pasaulio pradžią?

- *TOMAS ateina iškėlęs baltą lapą su užrašu 2. Bando jį iškeltą į viršų "kažkaip uždegti." Nepavyksta. Jis jį suglamžo ir iššina.*

ŽANAS. Tu pats pradėjai nuo pasaulio pradžios. Nuo to kas buvo pradžioj. Nuo visų skaičių ir skaičiavimų. (*išlenda iš už kulisos*) Tu čia tyčiojiesi? Aš bandau dėl tavęs... bandau, stengiuosi suprasti...

ASILAS. Tu bandai... oho...pagaliau...

ŽANAS *išsitraukia pistoletą ir artėja prie ASILO.*

ASILAS. Palauk. Mes neturime daug laiko.

ŽANAI. Mes išvis neturime laiko. Tai koks buvo tavo klausimas? Tik be metaforų.

ASILAS. Be metaforų? Aš klausimo... neturiu. Aš turiu tik atsakymą.

ŽANAS. Atsakymą?

ASILAS. Taip.

ŽANAS. Vėl vežimas prieš arklį? Atsakymas prieš klausimą? Ar tik tu nebandai čia...

ASILAS. Stop stop. Palauk. Atsakymas toks: Tik ten kur mes išmokstam koks atsakymas yra teisingas, tik ten išmokstam ir klaidingo atsakymo. Ir svarbiausias žodis čia yra ...

ŽANAS. *(priremia pistoletą Asilas prie kaktos)* Klaidingas!!!

ASILAS. Ne. Svarbiausias žodis čia yra ... išmokstam!!! *(lyg padaręs atradimą)* Viso to mes išmokstam!!!

ŽANAS *laikydamas įremtą pistoletą, trumpam susimąsto.*

ŽANAS. Mes mokomės ko...

ASILAS. *(užsidegęs)* Ne "ko?", o "iš ko?". "Iš ko mes mokomės" Ir "kas mus moko" - tai du skirtingi dalykai. "Ką mus verčia išmokti" ir "ko mes iš tikrųjų išmokstam" - tai du skirtingi dalykai. Tai *(rodo į save ir į ŽANĄ)* du skirtingi dalykai. *(gali būti nukrypimas į "dalykus")*

ŽANAS. Mes esam vaikai ir mus moko vaikščioti.

ASILAS. Bet mes išmokstam nenugriūti.

ŽANAS. Kai mokam nenugriūti

ASILAS. Mus moko sedėti.

ŽANAS. Kai moko sedėti

ASILAS. Išmokstam begioti

ŽANAS. Moko begioti

ASILAS. Išmokstam šaukti

ŽANAS. Moko nurimti

ASILAS. Išmokstam nepaklusti

ŽANAS. Moko klausyti

ASILAS. Išmokstam negirdėti

ŽANAS. Moko bendrauti.

ASILAS. Išmokstam kovoti.

ŽANAS. Moko kovoti.

ASILAS. išmokstam užjausti

ŽANAS. Moko užjausti

ASILAS. išmokstam įskaudinti

ŽANAS. Kai mus įskaudina

ASILAS. išmokstam taisyklių

- TOMAS ateina **iškėles žalią lapą su užrašu 3**. Bando jį iškeltą į viršų “kažkaip uždegti.” Nepavyksta. Jis jį suglamžo ir iššina.

ŽANAS. Moko taisyklių
 ASILAS. Išmokstam jas laužyt
 ŽANAS. Moko nelaužyt
 ASILAS. Išmokstam nutylėti.
 ŽANAS. Moko netylėti.
 ASILAS. Išmokstam meluoti.
 ŽANAS. Moko nemeluoti.
 ASILAS. Išmokstam išsisukti.
 ŽANAS. Moko pasitikėti
 ASILA Išmokstam manipuluoti..
 ŽANAS. Liepia ne manipuluoti.
 ASILAS. Išmokstam viskuo dalintis
 ŽANAS. Moko dalintis
 ASILAS. Išmokstam pirt ir parduoti.
 ŽANAS. Moko pirt ir parduoti.
 ASILAS. išmokstam skaičiuoti
 ŽANAS. Moko skaičiuoti
 ASILAS. Išmokstam mąstyti
 ŽANAS. Moko mąstyti
 ASILAS. Išmokstam šablonus
 ŽANAS. Moko nemąstyti šabloniškai.
 ASILAS. Išmokstam atsakymus.
 ŽANAS. Teisingus.
 ASILAS. Atsakymus
 ŽANAS. Moko teisingų atsakymų
 ASILAS. Mokomės neklįsti.

ŽANAS..(susivokdamas) Ir... čia viskas užsidaro...
 ASILAS. ...viskas teisingame atsakyme. Matai? Čia ne metaforma.
 Čia - paradoksas.
 ŽANAS. Mus visa laiką moko kaip rasti teisingą atsakymą...
 ASILAS. ...tik nieks niekur nemoko kaip teisingai suklįsti.
Jie žiūri viens į kitą. ŽANAS žiūri į ASILĄ. Išsitraukia pistoletą.

ŽANAS.. Suklysti mokaisi pats...per pertraukas...

ŽANAS iššauna į ASILĄ

ASILAS. (*Susmukdamas ant žemės.*)

Skauda.

ASILAS *susmunka ant žemės. ŽANAS išneša, ar ištempia ASILĄ.*

- TOMAS *ateina iškėlęs geltoną lapą su užrašu 5 . Bando jį iškelti į viršų "kažkaip uždegti." Nepavyksta.*

10 scena CIRKAS

[sceną įeina linksmasis DAMA1 su savo DAMA. Jie su dama labai puošniai apsirengę ir džiugiai nusiteikę. Scenose jiems gali padėti istoriją kartu pasakoti įvairiausi padejėjai ir aktoriai.

DAMA1. Ponios ir ponai.

DAMA. Panelės ir ponaičiai

DAMA ... Patraukite šitą ... TOMA. (*Tomas išnešamas iš scenos*)

DAMA1. Jaunimas ir senimas

DAMA. sveiki ir sergantys

DAMA1. Linksmi ir liūdni

DAMA. meno ir mokslo

DAMA1. Mylėtojai ir nemylėtojai

DAMA. Visus kviečiame

DAMA1. Į uždarą klaidos mylėtojų klubą.

DAMA. Į mūsų klaidos kabaretą,

DAMA1. Cirką

DAMA. fantasmagoriją

DAMA1. Pastoralinį

DAMA. Epochinį

DAMA1. Lyrinį

DAMA. Poetinį

DAMA1. Ir demokratinį

DAMA. Miraklį.

DAMA1. Miraklį. Miraklį. Miraklį. Miraklį.

Intro muzika

Nes iš tiesų stebuklas tai
kad mes gyvi ir mylime karštai
Tad švęsti galime linksmi
Ko niekas nešventė nūnai

Nes ir mene ir moksle pasitaiko
Kad atrandi kažką per klaidą
Ir kad pasaulis mūsų laikos
Ne ant pasakų ar padavimų
Bet ant mokslo vyrų atradimų. (ne tik vyrų, ne tik vyrų)

Tačiau šiandien pažvelkim į faktus
Ne į kažkokią mokslo plėtrą ar į sklaidą
Į mūs visų lig šiol naudojamus atradimus
Tačiau pasauly sukurtus per klaidą.

Pasakojimo muzika

Taip, taip Per klaidą ar per atsitiktinumą
Lengvai įrodyt galim jums,
kad šiam pasauly visko būna
Ir Kad žmonijai ypatinga ši - klaidos tema.
Nes štai, kad ir atradimas atrastas atsitiktinai, staiga
Sukėlė savotišką, sakytumei net epidemiją
Ir gavo, Nepatikėsit, pirmąją
Fizikos
Nobelio
premiją.
Ar galite sau įsivaizduoti tai
O gal net pasvajoti atvirai
“Kažką atrast per klaidą ar per atsitiktinumą
Ir gauti premiją už tai. Ar gi taip būna?”

Ir premiją aukščiausią šiam pasauly, tai, mielieji, ne juokai.
Ji reiškia, kad išradimas šis pakeis pasaulį jau negrįžtamai.

- *TOMAS ateina iškėlęs dar kažkokios spalvos lapą su užrašu 11. Bando jį iškeltą į viršų “kažkaip uždegti.” Nepavyksta. Jį vėl išneša iš scenos.*

Pamirškim Tomą ir grįžkim prie ... muziką.

Taigi Istorija ši, sakyčiau, paprasta
ir Vokietijoje prasideda jos pradžia
Vucburgo fizikos profesorius laboratorijoje savojo...
Šio mokslininko vardą paminėsime jums tuoj...

Vadino jį visi Vilhelm Konrad Röntgen (*tarti vokiškai*)
Išvertus į Lietuvių kalbą - Vilhelmas Konradas Rentgenas.

Ups. Išsidavėm nuo pat pradžių
Bet ką čia slėpt ir taip akivaizdu.
Kad Nobelio premija pirma fizikos sritį
Pasiekusi sėkmingai poną šį
O ką gi jis atrado? Pabandykite įminti.
Neapsigaukit, tai ne žiūronai ir ne akiniai
Šio mokslininko pavarde jie pavadinti
ir jo pačio atrasti - Rentgeno spinduliai.

Rentgeno spinduliai - kur gali matyti kiaurai kūna.
Gyvendami dabar, mes puikiai žinom, kad taip būna,
Bet tuomet dar tūkstantis aštuoni šimtai devym penktais
Ši spinduliuotė atrodė mistiškai, bauginančiai, žodžiu neįprastai

Jeigu kalbėti greit ir paprastai
Rentgenas buvo profesorius ir išradėjas
Ir darbui savo atsidėjęs
Jis dirbo su visa galybe reiškinių
Turėjo prietaisų daugybę įvairių:
Anodai ir katodai
Aukšta elektros srovė,
skriejantys elektronai visokie
Fluorescencinis švytėjimas
Fotojuostos ir šviesa.
Ir Kolbos, kolbos, kolbos, kolbos
Nesirimuoja ši eilutė, bet gyvenime rimuojasi ne viskas, juk tiesa?
ir visokie lapeliai, lapeliai, lapeliai, lapeliai,
Pavyzdžiui lapeliai padengti bario, platinos cianido lydiniais (šitą galit prisiminti)
Žodžiu daug visokių reikalų.

(O "Reikalai", tai visai kitas jau spektaklis jū, bet apie tai gal šiek tiek vėliou)

Tad grįžkime prie rimavo kartu.
Kad Rengenas eilinę dieną popiečio metu
Ejo daryti eksperimento, laboratorijoje savoj
Ir žinoma nustebintas jis buvo tuoj

Nes įjungus srovę, tarp anodo ir katodo,
kaip autoriui eilučių šių atrodo,
Tačiau išjungus šviesą
prie visiškos, juodos tamsos.

Užgęsta šviesa. Visi pamato šviečiantį lapelį.

Kažkoks lapelis, kurs tiesiog gulėjo šiaip ant stalo
švytėt pradėjo nuolatos, švytėjo ir švytėjo jis be galo.

Toksai nekaltas viens lapelis .
Tas pats lapelis
padengtas velniai žino kokiu
bario, platinos ir cianido lydiniu
ar dar kažkuo, staiga
Tik pyst... ir švyti
Švyti. Švyti, Švyti,
ir nesuprasi ką gi čia manyti?
Žodžiu “kas per velniai” pagalvojo išradėjas
Ir visus eksperimentus atidėjęs
Jis ėmė kantriai tyrinėti,
Kas, kaip ir kodėl čia šviečia?

Ir paaiškėjo, gerbiami piliečiai,
Kad padėjus skirtingus objektus nūnai
Tarp to lapelio ir spinduliuojančiosios kolbos
Tie spinduliukai praeina juos kiaurai.

Per popieriaus lapą - kiaurai
Ver vieną kortą - kiaurai
Per būgnų tūzą - kiaurai
Per kryžių damą - kiaurai
Net per pikų damą - kiaurai
Per dvi kortų kalades - kiaurai
Per 1000 puslapių knyga -kiaurai
Medis - kiaurai
Aliuminio lekštė - nevisai, žodžiu, prasideda kažkokie čia reikalai(*užuominą į spektaklį
supratot*)

Bet jei prieš lempą šią
Padėsite jūs ne šiaip kažką,
O savo ranką,
Ir tą pabandė Rentgenas pirmiausiai
Pamatė savo rankos kaulus jis,
Ir aišku ... nepatikėjo savo akimis.

OMG. ar jūs įsivaizduojat kokia turėjo būti jo reakcija?
OMG. nepatikėjo jis savom akim. Kas čia per atrakcija?!!!!
OMG. Pasikvietė jis netgi savo žmoną.
OMG. Ir liepė jai padėti ranką savo.
OMG. Žmona čia nieko nesuprato, o vyras nekantravo.
OMG. “Ar čia sėdėti ar stovėti stačiai?”
OMG. Ir štai. Žmona pamatė tai, ko niekad dar nebuvo mačius.
OMG. Rankos kaulus savo ir vestuvinį žiedą ant jų.
OMG. Ji išsigando ir nubalo ir nebebuvo jau jokių kalbų.

OMG. Ji išsižiojus spoksojo ir nebenorėjo to daugiau patirti.
OMG. Ji tik pasakė - " Aš ką tik pamačiau čia savo mirtį"
OMG. OMG. OMG.

Taip ir aptirpo vietoj jo mieloji ,
Nebuvo visa tai tokia lengva terapija,
Bet gimė būtent taip pirmoji
pasaulyje Rentgeno fotografija

Ir tada ,

žmonės jau visi... kaip čia pasakyti paprastai?
Pamatė, kad gali matyt, ne šiaip, gali matyt kiaurai.

O tai tau edrylia ėja, va tada ir prasidėjo.
Ką tie žmonės sugalvojo? ką gi jie išdarinėjo?

*(Nes, patikėkit manimi, kol nepamatė savo akimis
Nieks tuo dar patikėti negalėjo.
Kad štai jau galima matyt kiaurai?
Ir atrasta per klaidą? atsitiktinai?)*

*Ir sužinoję tai visi,
Pamatę,
tarytum išprotėjo)*

Visi tų fortografijų norėjo.
Net atsidarė tokie fotosalonai
Kur savo griaučius pamatyt galėjai
Jei dešimtį minučių nejudėdams išsedėjai.

Ir visa tai išpopuliarėjo
Visi aplink tik rašė, skaitė, apie tai šnekėjo.
Kiti iš kart žegnojos, vieni tai neigė, kiti įrodinėjo.
Žodžiu tie spinduliai ne šiaip išpopuliarėjo
Ten prasidėjo epidemija,
Ir gavo išradėjas, tą pirmą Fizikos Nobelio premiją.

Net paranoja kilo. Kas per monai?
Kad tuoj bus išrasti žiūronai
Kur moterį gali matyt be rūbų.
Čia vyrus tik fantazijos užplūdo

O moterys čia isižeidusios supyko
Nors ir apsiėjo, be mitingų ir be parado

Bet nežinia kas ten įvyko
Gal taip ir feminizmas atsirado

Bet gal palikim feminizmą ir nesiimkim rizikos
Nes dar kas nors netyčia čia nutiks
Ir grįžkime atgal prie fizikos
Prie tų bangų kurias, mūs išradėjas pavadino x

Ir paaiškėjo, kad miela žmona mūs išradėjo
Intuityviai (kaip moterims nesvetima) atspėjo
Pamačius savo rankos kaulus, kai kalbėjo apie mirtį.
Nes kiek vėliau, vos spėjo tik euforijai visų aprimti
Ir Paaiškėjo, kad vadinamieji rentgeno spinduliai...
Jei būsite prie jų jūs per ilgai,
ar per dažnai...
Jums gali mirtį greit priartinti lengvai.

Ir išaiškėjo situacija
Kad spinduliai tie - radiacija.
Ir čia juokai tikrai menki
Nustojo greit fotografuoti visi.
Paliko viską medicinai ir ėjo gerti greit ricinos

Tik meninkai lig šiol dar bando
Fotogaruoti meną, o ne skrandį
Visokius augalus ir net vabdžius
Visokias technologijas, žaislus,
ir traktorius ir netgi lektuvus (*PASTABA čia galima pagooglinti ir gauti visai įdomių rengeno nuotraukų tam kad rodyt jas ekrane. Tikrai gražios.*)

O kalbant apie aviaciją...
Čia jau galėtų būti istorijos šios pabaiga
Lengvai nusišypsos jums radiacija
Kai oro uostę tikrins jus maloniai apsauga
Kai rentgeno spinduliuote prašvitins jūsų lagaminą
Jūs prisiminkit, jog už šitą išradimą
Įteikta pirmoji fizikos Nobelio premija
Ir atrasta per klaidą ji sukėlė keistą foto epidemiją
Tiesiog kai bario lydinio plokštelė, (o gal lapelis) kuris staiga
Užsigesinus šviesai, pasidengė luminiscencine šviesa.

(Užgęsta šviesa ir viskas luminesciškai šviečia)

Ir čia istorijos šios pabaiga.
Tirlimpompom tralialialia transliancia ir radiacija baigta.

iki

Ir muzikos garsai lai lydi jus toliau linksmai.

Scenos pabaiga

11 scena TRIUŠIAI 4 scena

Dar viena nebyli scena kuri tęsia triušių liniją. Triušiai kažką bando. Nieko jiems nepavyksta. Scenos eigoje ateina ASILAS ir užsidejęs ausis tokias pat, kartu su publika žiūri sceną. Triušiai nemato jo.

- *TOMAS ateina iškėlęs medinės lentos gabalą su užrašu 18. Bando jį iškeltą į viršų "kažkaip uždegti." Nepavyksta. Jis jį numeta. Piktas išeina. Triušiai iš jo juokiasi. Juos vėl papurto elektra. Išgirstam šūvj. Visi staiga išsiklaido. Į sceną įbėga ŽANAS su pisotoletu apsidairo ir išbėga toliau.*

12 scena Žanas ir Asilas forma be turinio

ASILAS įbėga į sceną ir šaukia atgal į ten iš kur atbėjo.

ASILAS. Pyktis čia nepadės!!! Girdi?!!! Reikia tiesiog priimti tai!!!
Jei mes reiškinius įvardiname klaidingais žodžiais, tai reiškia, kad ir tuos reiškinius mes suprantame klaidingai!!! Paprasta kaip devyniolika.

Jis išbėga iš scenos. Paskui jį įbėga ŽANAS.

ŽANAS. Asile, tau šakės!!! Supratai?!! Aš Tave užmušiu.

Išbėga paskui. Vienišius vėl įbėga į sceną ir šaukia atgal į ten iš kur atbėjo.

ASILAS. Tai normalu. Pikti yra normalu, bet nebūtina pykti, kiekvieną kartą suklydus!!!

- *TOMAS atiena iškėlęs plasmės gabalą su užrašu 29 . Bando jį iškeltą į viršų "kažkaip uždegti." Nepavyksta. Supykęs išeina.*

Asilas irgi išbėga. Prabėga ŽANAS. Vėl įbėga ASILAS.

ASILAS. Tai normalu. Pikti yra normalu, bet nebūtina pykti, kiekvieną kartą suklydus!!! Galima ir nusišypsoti. Tai juk paprasta kaip devyniolika.

Jis išbėga iš scenos. Paskui jį įbėga ŽANAS.

ŽANAS. Seni!!! Aš tave pribaigsiu!!!! Asile tu, Asile.

Išbėga paskui. ASILAS vėl įbėga į sceną ir šaukia atgal į ten iš kur atbėgo.

ASILAS. Tai normalu. Tai žmogiška. Klįsti yra žmogiška. Mes visi klįstam. Bet pasilikti klaidoj ir nieko nekeisti - štai kur meistrystė. Gyventi ir augti su klaida - štai kur meistrystė. O pykti. Pykti yra primityvu. Pykti yra nuobodu.

Jis išbėga iš scenos. Paskui jį įbėga ŽANAS.

ŽANAS. (*Jis uždusęs.*) Eik tu šikt. Kaip tu mane užknisai? Eik tu šikt.

Atsisėda scenoj.

ŽANAS. Eik tu šikt, kaip tu mane užknisai? Viskas. Baigiam... išlįsk.

ASILAS *iškiša galvą.*

ASILAS. (*Ramiai*) Matai? Sakiau? Jei reiškinius įvardiname klaidingais žodžiais, tai ir tuos reiškinius mes suprantame klaidingai!!! Mes tiesiog pasiklysim tarp žodžių ir prasmių. Mes užsiprogramuojame klaidai.

ŽANAS. Eik tu šikt.

ASILAS. Žanai, Nereikia pykti.

ŽANAS. Eik tu šikt. Aš nepykstu. Tu tiesiog...

ASILAS. Padaryk taip kaip aš.

ASILAS suploja delnais. ŽANAS žiūri į jį. Irgi suploja. Tada jie suploja kartu. Dar kartą. Ir dar kartą. Tada vienišius tik vaizduoja, kad suplos ir sulaiko plojimą, o ŽANAS iš inercijos suploja. Jis suklįsta ir nusišypso.

ASILAS. Matai, suklydai, o šypsaisi...

ŽANAS. Eik tu šikt.

ASILAS. O su tais šikimais...tai nieko čia gero.

ŽANAS. Kodėl?

ASILAS. Akivaizdu. Jei reiškinius įvardiname klaidingais žodžiais, tai ir tuos reiškinius mes suprantame klaidingai!!! Sutinki?

ŽANAS. (Pauzė) Tu čia...?

ASILAS. Apie sistemą apie visą tą praeito amžiaus vieną iš didžiausių klaidingų išradimų - kuris privedė mus prie šios nesąmonės - švietimą

ŽANAS. Eik tu šikt.

ASILAS. Juk tai socialinis konstruktas. Nevykęs eksperimentas. Fizikoj, gamtoj, visatoj juk nieko panašaus nerasi.

ŽANAS. Eik tu šikt.

ASILAS. Kas prasideda rugsėjo 1-ąją?

ŽANAS. Mokslo metai.

ASILAS. Pakartok.

ŽANAS. Mokslo metai.

ASILAS. Girdi?

ŽANAS. Ką?

ASILAS. Absurdą.

ŽANAS. Kokį?

ASILAS. Rugsėjo 1-ąją prasideda mokslo metai.

ŽANAS. Nu ir ką?

ASILAS. Eik tu šikt kokia nesąmonė. Erroras, Klaidas.

ŽANAS. Kodėl? Rugsėjo 1-ąją prasideda mokslo metai. Čia ne metafora ir ne paradoksas. Čia realybė.

ASILAS. Čia absurdas. Mokslo metai? Girdi? O kada prasideda meno metai? Religijos metai? Sporto metai?

ŽANAS. Ką?

ASILAS. O tą, kad bloga pradžia pusė darbo. Jei reiškinius įvardiname klaidingais žodžiais, tai ir suprantame klaidingai!!! Rugsėjo pirmąją turėtų prasidėti mokymosi metai, o ne mokslo metai. Elementariai painiojami žodžiai "mokymasis" ir "mokslas". Kur žiūri kalbininkai? Įsivaizduok, jei mes pačią pirmąją dieną mokykloje taip prasilenkiam su realybe. Tai kas darosi po to?

ŽANAS. Tu kabinėjiesi prie žodžių.

ASILAS. Argi? Šitą spektaklį kuria "Mokslo ir Meno laboratorija". Mokslas ir menas yra tas pats? Mokslas ir mokymasis yra tas pats? Nenorėčiau, kad mokslas būtų maišomas su menu. Nes...

ZHANAS. Taip kiekvienas mokslininkas yra truputį menininkas, bet ...

ASILAS. Taip ir kiekvienas menininkas yra truputį menininkas.

*TOMAS atiena iškėlęs **plasmės gabalą** su užrašu 563. Bando jį iškeltą į viršų "kažkaip uždegti." Nepavyksta. Supykęs išeina.*

ŽANAS. O tai kur klaida? Sistemoj klaida?

ASILAS. Viskas yra ne taip, kaip yra iš tikrųjų. Pažiūrėk aplinkui. Viskas yra kartu. O ten atskirai - chemija atskirai nuo biologijos, biologija nuo kūno (kultūros), kūnas nuo šokio, šokis nuo teatro, teatras nuo literatūros, literatūra nuo gramatikos, gramatika nuo poezijos, poezija nuo muzikos, muzika nuo matematikos, matematika nuo geometrijos, geometrija ir formos negali būti atskirtos nuo turinio. Ar pastebėjai, kad kai mokaisi geometrijos, visos tos formos... jos tuščiavidurės. O kas iš formos, jei nėra turinio. Va štai čia irgi teatras, kas iš visos formos jeigu čia nebūtų turinio... žmonės mokosi apie formas be turinio... tuštybė...

ŽANAS. Viskas tam, kad tu išmoktum grynuosius dalykus.

ASILAS. Viskas tam, kad tu išmoktum taip, kaip nėra. Eroras. Klaidas. Klausyk Žanai, o tu...

Asilas pasižiūri į Žano akis. Staiga jis sustingsta. Pradedą žiopčioti, kaip žuvis(ar kudakuoti kaip višta). Lėtai atsistoja. Greitai išbėga į užkulisius. ŽANAS lyg atsibudęs puola paskui. Tyla. Toli išgirstam pistoleto šūvį ir nukrentančio žmogaus garsą.

13scena (TOMAS IR ŠVIESA3) atradimas

Galiausiai TOMAS kaip ir dar kartą iškėlęs atneša dar vieną savo išradimą (elektros lempuotę.) Žiūrovui gali sunkiai matytis ką jis laiko rankose. ERORAI išlenda skeptiškai nusiteikę Tomo atžvilgiu. Netikėdami juo.

ERORAI. Tomas

ERORAS1. Tomas

ERORAS. Tomas.

ERORAS1. Tomas neturėjo daug sėkmingų akimirų gyvenime.

ERORAS. Kaip ir mes visi.

ERORAS. Neeeee... Tomas turėjo daugiau nesėkmingų akimirų nei mes visi.

ERORAS. Visi jo išradimai, buvo... nesėkmingi.

ERORAS. Visi.

ERORAS. Visi jo išradimai buvo prasti.

ERORAS. Buvo labai prasti

ERORAS. Jo išradimai buvo šūdas.

ERORAS. Daug šūdo...

ERORAS. Pats Tomas buvo šūdas. Didelis šūdas. *(Gali būti didelės šūdo variacijos)*

(Jis- Tomas nekreipdamas dėmesio bando ją "uždegti" kaip ir visus prieš tai buvusius išradimus) Scenoje dingsta šviesa.

Staiga iš TOMO rankų pradeda ryškėti šviesa. Visi užsičiaupia.

Jo rankose šviesa ryškėja. ERORAI nustebę.

ERORAI. Tomas

ERORAS1. Tomas

ERORAS. Tomas.

TOMAS. Aš norėjau jums papasakoti apie Tomą. Štai.... Tomas... Nuo tos akimirkos visas pasaulis sužinojo apie Tomą... Apie Tomą ir šviesą.

(ERORAI jį fotografuoja. Lyg žurnalistai Ima iš jo interviu. Būtų nuostabu, kad virš Tomo kabėtų lemputė, kaip aura)

ERORAS. Ir taip Tomas tapo populiarus.

ERORAS. Labai. Visi juo patikėjo.

ERORAS. Jis buvo fotografuojamas.

ERORAS. Jis net gi buvo filmuojamas.

ERORAS. Jis buvo rodomas per žinias.

ERORAS. Iš jo buvo imami interviu.

ŽURNALISTAI (*Tie patys ERORAI*) : Ką jūs mėgstate? (*Tomas šypsosi ir beveik nekreipia dėmesio*)

Ką jūs valgote? (*Tomas šypsosi ir beveik nekreipia dėmesio*)

Ką jūs galvojate apie šių metų rudens kolekciją? (*Tomas šypsosi ir beveik nekreipia dėmesio*)

Ar jums svarbi sveika mityba? (*Tomas šypsosi ir beveik nekreipia dėmesio*)

Ar jūs sportuojate? (*Tomas šypsosi ir beveik nekreipia dėmesio*)

Kiek jūs miegate? (*Tomas šypsosi ir beveik nekreipia dėmesio*)

Su kuo jūs miegate? (*Tomas šypsosi ir beveik nekreipia dėmesio*)

Ką jūs galvojate, apie mūsų šalies politinę situaciją? (*Tomas šypsosi*)

Ką jūs gavojeate apie karą? (*Tomas šypsosi ir beveik nekreipia dėmesio*)

Ką jūs galvojate apie mirties bausmę? (*Tomas pikta atsisuka į žurnalistą. Paima jį ir išmeta iš scenos.*)

ERORAS. Tomas nemėgo mirties temos.

ERORAS. Jis dar nuo tos avarijos traukinyje.

ERORAS. Nuo tos avarijos kaip pažvelgė mirčiai į akis, jis nemėgo kalbėti apie mirtį.

Tomas grįžta į scenos vidurį.

ERORAS. Ir Tomas tapo turtingas.
ERORAS. Labai turtingas.
ERORAS. Visur buvo pasakojama jo istorija.
ERORAS. Visi išgirdo jo istoriją.
ERORAS. Apie jo vaikystę. Apie jo mamą.
ERORAS. Kokia ji buvo drasi.
ERORAS. Kaip jis dirbo traukinių stotyje.
ERORAS. Kaip jam sutriko klausa.
ERORAS. Kaip jis netyčiomis išliejo sieros rūgštį ant viršininko stalo.
ERORAS. Visi viską sužinojo apie jį išskyrus tai, kad jis žiūrėjo mirčiai į akis.
ERORAS. Nes kam įdomi ta mirtis, visiems buvo įdomiau išgirsti kaip Tomas atrado ŠVIESĄ ir kai vienas žurnalistas jo paklausė.

ERORAS ŽURNALISTAS. Tomai, sakykite, koks tai jausmas suklysti dešimt tūkstančių kartų?

ERORAS. Tomas atsakė...
ERORAS.. Ir tai įėjo į istoriją...
ERORAS. Visi užsirašė šiuos žymiuosius jo žodžius.
ERORAS. Šią citatą.
ERORAS. Šią skambią jo farzę.
ERORAS. Jis pasakė...

TOMAS. ...suklysti dešimt tūkstančių kartų? Aš nesuklydau dešimt tūkstančių kartų. Aš nesuklydau nė vieno karto. Aš suradau dešimt tūkstančių būdų, kurie neveikia. Ir kai panaikinau visus būdus, kurie neveikia, aš suradau tą būdą, kuris veikia!

ERORAS. Citatos pabaiga.

Skambant didingai muzikai. Didinga akimirka. Beveik karūnavimas.

ERORAS.(didingai) Ir nuo tos akimirkos jis tapo EDISONU.
ERORAS.(didingai) TOMAS EDISONAS. ELEKTROS LEMPUTĖS IŠRADĖJAS.
ERORAS.(didingai) Tūkstančiai nesėkmingų bandymų.
ERORAS.(didingai) Tūkstančiai klaidų, Daugybė nemiegotų naktų.
ERORAS.(didingai) Kritimų ir vėl kilimų.

ERORAS.(didingai) Ir jis tapo EDISONU. Žinomiausiu EDISONU pasaulyje.
ERORAI visi kartu.(didingai) TOMU EDISONU.

Galima rodyti Edisono nuotraukas ar youtube'ą.

14 scena CIRKAS

[sceną įeina linksmasis DAMA1 su savo DAMA. Jie su dama labai puošniai apsirengę ir džiugiai nusiteikę. Scenose jiems gali padėti istoriją kartu pasakoti įvairiausi padejėjai ir aktoriai.

DAMA1.(pagarbiai) Ponas Edisonai. Leiskite jums paspausti ranką ir nusifotografuoti su jumis.

Visi fotografuojasi. Tomas sudirgsta ir išeina. Visi nulydėję jį žvilgsniais atsisuka į publiką.

KOFERANCJE visą pradžią jau sako nebe taip iškilmingai tiesiog greičiau. Kad pereiti kuo greičiau prie istorijos.

KOFERANCJE. Ponios ir ponai.
DAMA. Panelės ir ponaičiai
DAMA1. Jaunimas ir senimas
DAMA. sveiki ir sergantys
DAMA1. Linksmi ir liūdni
DAMA. meno ir mokslo
DAMA1. Mylėtojai ir nemylėtojai
DAMA. Visus kviečiame
DAMA1. Į uždara klaidos mylėtojų klubą.
DAMA. Į mūsų klaidos kabaretą,
DAMA1. Cirką
DAMA. fantasmagoriją
DAMA1. Pastoralinį
DAMA. Epochinį
DAMA1. Lyrinį
DAMA. Poetinį
DAMA1. Ir demokratinį
DAMA. Miraklį.
DAMA1. Miraklį. Miraklį. Miraklį. Miraklį.

*Toliau esantį tekstą reiktų išdalinti visiems aktoriams kurie vaidins šiame paskojime.
Intro muzika*

Nes iš tiesų stebuklas tai
kad mes gyvi ir mylime karštai
Tad švęsti galime linksmi
Ko niekas nešventė nūnai

Nes ir mene ir moksle pasitaiko
Kad atrandi kažką per klaidą
Ir, kad pasaulis mūsų laikos
Ne ant pasakų ar padavimų
Bet ant mokslo vyrų atradimų. (ne tik vyrų, ne tik vyrų)

Tačiau šiandien pažvelkim į faktus
Ne į kažkokią mokslo plėtrą ar į sklaidą
Į mūs visų lig šiol naudojamus atradimus
Tačiau pasauly sukurtus per klaidą.

Pasakojimo muzika.

Istorija ši pasakos jums apie išradėją,
Kurį tikrai visi jūs esatę girdėję
Jis prisidėjęs prie mokslo ir kultūros pažangos
Ir nieks tikriausiai tuo neabejos,
Bet kad ir koks kilnus jis, geras ir teikiantis vilties
Istorija ši prasidėt turėtų nuo mirties.

Mirtis - toks motyvuojantis dalykas mus gyventi
Norėti likt jaunu ir nepasenti
Nutiko taip, kad mokslininkas mūs savu laiku
Įgavo reputaciją nekokią ir pravardę,
kad net baisu
Vadino jį baisiau, nei "sukčius", "plevėsa" ar "bailys"
Vadino jį visi - "Mirties pirklys".

Išrado jis ne lėktuvą ir ne laisvo pagreičio orbitą
Išrado ponai šis veikėjas - dinamitą.
Ir dinamitas karo pramonės pagalba
žemėj sėjo mirtį, o ne obelis
Tikriausiai jau supratot,
Kad išradėjas, apie kurį kalbėsime yra Alfredas
(*laukia žiūrovų reakcijos*)
Nobelis.

Ši pavardė jums žinoma tikrai
Tačiau nebūkite maži vaikai

Juk esam žmonės, o ne daržovės
Ir jums žinoti verta būtų iš tiesų
Kad Nobelis pirmiausia susikrovė
Turtus iš svetimų mirčių

Matyt, ir sąžinė kamavo jį menkai
Ir gal nevensė jis klastos arba apgaulės
Ir bepigiu, Kada aplink tokie turtai
Jo valdomi visame pasauly

Su broliais įsteigė apie devyniasdešimtį gamyklų
Ir laboratorijų didžiausių, įvairių.
Ir viskas puikiai jiems pavyko
Išsipletė produkcija Daugiau nei dvidešimtyje šalių

Ir būtų jis toliau nevensęs pelno Iš karo pramonės
ir nepraleidęs progos.
Bet nutiko taip keistai atrodo
Kad jo viena gamykla ėmė ir susprogo.

*Ir štai čia įvyko ta lemtingoji mirtis,
Nes per sprogimą gamykloje toje mirė Nobelis,
tačiau
Nors pats aš to ir nemačiau ,
Daugybė Paryžiaus laikraščių tuomet pamanė taip kaip jūs.*

Ir faktas tas, kad mirė Nobelis,
Bet ne Alfredas -didysis mūsų išradėjas
O jo brolis - Emilis Nobelis
Tačiau žiniasklaidai matyt, perdaug tai nerūpėjo,

Paryžiaus laikraštyje buvo išspausdintas nekrologas,
Kuris gal būt ir nenorėjo nieko blogo,
Bet ten įvyko ta lemtingoji klaida
Ir čia mes galim juoktis vėl cha cha cha cha

Nes spausdindami laikraštį gal tyčia, o gal ne, sumaišė jie vardus
Ir kai didysis mūsų išradėjas

Atvertęs laikraštį nusistebėjo,
Kad nekrologas parašytas, jam - gyvam
Kad pasidarė net šiurpu
Nekrologas išspasdintas
Alfredo Nobelio vardu

Paryžiaus laikraštis štai ką parašė:
“Vakar mirė Alfredas Nobelis, Mirties pirklys,
Kurį praturtino išradimas
Žudantis žmones dar greičiau
Negu tai buvo daroma iki šiol ”

Žodžiu, išspausdino laikraštis tai viešai
Ir čia įvyko ta klaida,
Ir jau matau, kaip jūsų žvilgsniai klausia - “Na ir ką”?
Ir kas čia tokio blogo?

O tai mielieji mano ir mano mielos,
Kad perskaitęs tai didingas inžinierius
susikrovęs turtus sau iš mirčių
Negalėjo atsikratyt keistų minčių
Kas gi jo laukia po mirties?
tiksliau ne jo, o jo vardo ir palikimo.
Ar prisimins visi jį kaip kenkėją
kaip tą mirties nešėją ir skleidėją?

Ir čia mielieji, paaiškėjo,
kad šiam didingam inžinieriui
Jo reputacija rūpėjo.

Tada ir įvyko visa ta netikėta chemija
Ir atsirado taip Garsioji Nobelio premija.
Nes jis pakeitęs savo testamentą
Paskyrė pinigus kilniems tikslams
Pasiūlysiu sustoti čia trumpam...

Gal ši klaida visai gera idėja?
Kol mūs žiniasklaida visai neišprotėjo,
Karts nuo karto laikraštyje ar žinių portale padaryti klaidą,
kad neva mirė štai labai turtingas koks žmogus,
Ir prisiminsime, mes jį tikrai, kad buvo jis gobšus.
Ir perskaitęs gobšus turtuolis tai staiga

Tikėkim, kad jam pasisuks galva
ir jis supras,
Kad po mirties visi bloguoju jį minės
ir gal jis atsibus ir gal jam prašviesės,
kad turtais ir gerais dalykais reik dalintis,
paremti arba meną arba mokslą.
Bet gal užteks čia tų pamokslų

Tai grįžkime prie Nobelio. Džiugu.
Kad vyras visą turtą tiksliau devyniasdešimt penkis procentus
paskyrė tam, kad įsteigė tą premiją...

...ir va
Kokia didinga ir gili gobšulio pabaiga:
Visi prisimena jį kaip puikiausią filantropą ir remėją,
Ir mokslo, meno aistringiausiai megėją
Kuris vis verčia mokslininkus ir visokius veikėjus
kad ir kaip atrodytų visa tai kilnu
Varžytis siekiant mokslo pažnagos
Bet tuo pačiu varžytis ir dėl pinigų

Ir mokslas juda vis į priekį
Ir fizika ir ekonomika, literatūra ir premija taikos
Įteikiamos jos būna kasmet ir nuolatos.

Kasmet gruodžio dešimtą,
ir čia vėl mirtį prisiminkim
Nes ši data skirta atminti
mirimo metines dinamito išradėjo,

Tad kai išgirsit žodį “nobelis” kada
Sau prisiminkit, kad ir jūsų laukia pabaiga
Ir kaip ir Alfredui pasitaikė dar gyvam
Sustokit, pagalvokit nors trumpam
Kaip prisimins mane, visi čia po mirties?
Kur aš turtus padėsiu savo?
Kas gi man iš viso to, išties?

Ir jeigu jums norėsis pasidalint savu turtu
Mes banko sąskaitas savas jums galim padiktuot
Arba atsiųst paštu.

O jeigu tai nutiktų...
Ko gi dar norėt?
Ko gi dar prašyt?
Tai būtų tik įrodymas akivaizdus,
kad menas gelbsti likimus.

Tad booooooom štai sprogo dinamitas.
Tokia šabloniška istorijos šios pabaiga
Tikėsimės išauš šviesesnis rytas
Ir muzikos garsais jums sakome arivederči ir atia.

Groja muzika visi išsiskirsto

15 scena ŽANAS IR ASILAS

[sceną įeina ŽANAS. Jis ištiesia pistoletą priešais save (kur nieko nėra). Taikosi.

ŽANAS. Paradoksas prieš metaforą. Fizika prieš poezija. Kulka prieš pistoletą. Pradžioj iššauni, o paskui taikaisi.

Iššauna. Stovi sustingęs šovimo pozoj, nejuda. [sceną įeina ASILAS. Atsistoja priešais pistoletą. Atremia pistoletą tiesiai sau į tarpuakį.

ASILAS. Kai viskas bus paprasta egzistuos tik fizika. Bet dabar egzistuoja ir ...poezija. (*šypsodamasis atsitraukia*)

ŽANAS. (*nejudėdamas, lyg pykdamas, dėdamas daug pastangų*) Viskas veikia pagal dėsnius. Yra teisingas atsakymas ir klaidingas atsakymas. Viskas paprasta.

ASILAS. (*Lengvai šypsodamasis, rodo į Nejudantį ŽANĄ ir vėliau į save*) Kūrėjas ir kūrinys. Teisingas atsakymas ir klaidingas atsakymas. Pliusas ir minusas. Teigiamas personažas ir neigiamas personažas. Nuliukas ir vienetukas. Juoda ir balta. Visa tai egzistuoja (*apsidairo aplink*) tik idealiam pasaulyje. Idealiuose sąlygose. Vaakume.

Pasižiūri į publiką.

ASILAS. Bet niekas negyvena vaakume. Visi gyvena... gyvenime. O gyvenime... atsiranda trečias dydis, kuris nėra klaida, bet nėra ir teisingas atsakymas. Nei kūrinys, nei kūrėjas. Nei juoda nei balta. Va čia ir prasideda visa

šikna. Viskas susivelia, pasiklaidina. Viskas pasidaro daug sudėtingiau kai pripažįstam, kad egzistuoja, ne tik klaida, bet ir (*su pasišlykštėjimu*) PA-KLAIDA. Lyg kompromisas, lyg susitaikymas, lyg kolaboravimas, lyg pilkoji zona, pripažinimas, kad idealumas neegzistuoja. Kad visi skaičiavimai veikia tik paklaidos ribose. Susitaikymas ir pripažinimas, kad kiekvienas apskaičiuotas atsakymas turės paklaidą. Kad kiekvienas apskaičiuotas atsakymas, tikrovėje - realiomis sąlygomis niekada nebus tikslus iki galo. Todėl visi mūsų skaičiavimai - tik poeziją, nieko daugiau. Poezija. Bet mes vis tiek skaičiuojam, vieni moksle, kiti mene, vieni fizikoje, kiti poezijoje. Su ginklu gali taikyti, kiek nori į tarpuakį, tačiau kulka niekada nepataikys tiesiai ten kur tu nori.

Atsistoja vidurį scenos kaip "hamletas".

Fizika ar ne fizika. Štai kur klausimas. Ir kas prakilniau? Ar nusilenkti fizikai, strelėms ir šūviams atšiauraus likimo....

Staiga jis lyg pašautas susiėma už širdies. Ir sukniumba ant žemės.

ŽANAS. (*Stovėjęs visą tą laiką susitingęs, dabar atgija.*) Kulka niekada nepataikys tiesiai į tarpuakį, bet gali pataikyti į širdį. Fizika, ir ne fizika tu. Pilkosios masės paklaidėle tu, ateik čia...

Jis ištempia jį iš scenos.

16 scena TOMAS ir šviesa 5 (citos variacijos)

ERORAS. Paklaida.
ERORAS. Paklaida.
ERORAS. Paklaida.
ERORAS. Ir Tomas.
ERORAS. Ta citata : Aš nesuklydau dešimt tūkstančių kartų.
ERORAS.. Aš suradau dešimt tūkstančių būdų kurie neveikia.
ERORAS. Ta citata, kuri įėjo į istoriją.
ERORAS. Atvirai pasakius, sunku iki galo suprasti ar tai citata?
ERORAS. Ar tai mintis? Ar tai nėra kažkas daug daugiau?
ERORAS. Atsirado kažkokia paklaida.
ERORAS. Ši Tomo Edisono citata įgavo šviesos sąvybių. Juk šviesa nėra nei dalelės nei bangos.
ERORAS. Tad Edisono mintis taip pat tapo labai.... Paslanki. Priklausomai nuo to kas ir kaip į ją žiūrėjo.
ERORAS. Kito jos forma ir skaičiai. Lyg dalelės keistų bangas.
ERORAS. Nes kai vienas žurnalistas vėl Tomo paklausė, apie klaidas, jis tiesiog atsakė

TOMAS savo citatas gali sakyti iš įvairiausių situacijų.

TOMAS. Aš nesuklydau tūkstantį kartų. Tiesiog šviesos lemputė, buvo tūkstančio žingsnių išradimas.
ERORAS. Kita kart jis pasakė
AKTORIUS TOMAS. Aš nesuklydau. Aš tik suradau 10000 būdų, kurie neveikia.
ERORAS. O Kita kart jis pasakė
AKTORIUS TOMAS. Aš nesuklydau nė karto. Aš suradau dešimt tūkstančių kelių kurie nesuveikė.
ERORAS. Kita kart jis pasakė
AKTORIUS TOMAS. Aš nesuklydau septynis šimtus kartų. Aš nesuklydau nė karto. Man pavyko įrodyti, kad šie septyni šimtai kelių yra nesėkmingi ir jie nesuveiks.
ERORAS. Kita kart jis pasakė
AKTORIUS TOMAS. Dabar aš žinau devynis šimtus devyniasdešimt devynis būdus kurie nesuveiks.
ERORAS. Kita kart jis pasakė
TOMAS. Visiškai ne, aš išmokau penkiasdešimt tūkstančių būdų kuriuos kartojant nieko nepavyks ir būtent todėl aš esu ir buvau penkiasdešimt tūkstančių kartų arčiau sėkmingo išradimo. Ir palikite mane ramybėje. Su savo klausimais.
ERORAS. Paklaida, nieks jau nesuprato kiek kartų, ko jisai išradinėjo. Kiekviena kartą egzistavo paklaida. Buvo kažkokia abejonė.

18 scena TRIUŠIAI

Tai nebyli scena. Kurioje gali veikti dar daugiau triušių kurie bando kažko kažkaip kažką išspręsti ir juos purto elektra. Veiksmas galėtų būti aktyvus ir kažkuo susijęs su prasilenkimais arba paklaida.

Kol į sceną įeina Asilas laikydamas ŽANO pistoletą. Visi išsibėigoję

19 scena ŽANAS ir ASILAS “Pakankama tiesa”

ASILAS atsinešą pistoletą. Labai laimingas. Žaidžia su juo. Valo jį. Duoda publikai palaikyti.

ASILAS. Ar kas esate jį laikę? Ar kas esate laikę tikrą pistoletą rankose? Ne žaislinį, bet tikrą? Imkit, palaikykite. Čia tikras. Gal kas dar nori palaikyti? Kas jums? Būkit, vyrai. (*Atsisukdamas į kokią moterį ir merginą*), būk vyras, imk palaikyk. Čia tikras pistoletas. Nesinori?

Ir iš tikro iš kur jūs galite žinoti ar jis tikras? Na taip, aš sakiau, kad jis tikras, bet mes juk esame teatre. Maža ką aš jums pasakysiu. Negi imsit ir viskuo tikėsit. Juk čia tik pramoga.

(*Šypsosi.*)

Aišku, jeigu jūs būtumėt ginklų parduotuvėj ir net jeigu ten stovėtų lygiai toks pats vyrukas kaip aš. Gal net mano brolis dvynys ir sakytų - "Žiūrėkit čia tikras ginklas." To jau užtektų, kad jūs pagalvotumėte, kad "na tikriausiai šis ginklas yra tikras". Matyt, kad užtektų, ar ne? Užtektų.

Bet juk mano brolis dvynys irgi gali suklysti. Juk visoj ginklų parduotuvėj gali pasitaikyti koks nors netikras ginklas. Koks nors ne iki galo tikras ginklas. Kuris atrodo, kaip ginklas, bet toks visai nėra. Juk daug dalykų atrodo, kaip dalykai, o tokie visai nėra (*gali būti nuoroda į "Dalykus"*). Juk viskas priklauso tik nuo mūsų. Ar mes patikim, ar ne? Ar mums užtenka tos tiesos, ar ne? Ar ta tiesa yra pakankama, ar ne? (*šypsosi*) Kitaip sakant, **mes** sprendžiam ar tai tiesa? [sivaizduojat, visoj visatoj **mes** - žmonės sprendžiam, kas yra tiesa ir kas nėra. (*Juokiasi*) Kas gali būti naiviau, kad mes su savo smegenėlėm su savo elektros srovytėm nuspręstumėm, kas yra tiesa ir... (*juokiasi*) pakankama tiesa. Nebijokit jis netikras. O ką jūs galite žinot? (*juokiasi*)

(*labai greitai surimtėja*)

ASILAS. O Jūs žinot iš ko susideda medis? (*Į sceną įkiša galvas ERORAI*) Bet juk anksčiau irgi gyveno žmonės. Tokie kaip mes (*sako publikai*).

ERORAI. Ir mes.

ASILAS. Gal net lygiai tokie pat kaip mes. Gal pavyzdžiui kažkada gyveno kažkas lygiai toks pats kaip aš. Na, kad ir mano senelis, ar mano pro pro pro senelis. Toks kaip aš - (*gali paminėti savo kažkokius akivaizdžius bruožus, pavyzdžiui - praplikimas*). Taigi jis gyveno antikiniais laikais ir jis vieną dieną žiūrėjo į medį ir galvojo savo mažom smegenėlėm. "Oh tu medi, medi, medi. Medi, tu medi, na iš ko gi tu susidedi?" Ir jis nežinojo. Ir jis vėl galvojo, "jei aš tave perpjaučiau perpus, o po to perpus, o tą pusę dar per pus, o tą pusę dar per pus. Juk turi būti dalelė, kuri yra mažiausia ir neskaidomą. Juk turi būti kažkas iš ko tu susidedi?" Ir tuo pat metu gyveno tokie poetai. (*Rodo į ERORUS*)

ERORAI Tiksliau mokslininkai, kurie jau žinojo, kad viskas susideda iš ...atomų.

ASILAS. Ir tie poetai,

ERORAI Tiksliau mokslininkai, puikiai žinojo iš ko susideda medis -

ERORAS. "Jis susideda iš atomų."

ASILAS. (*erzindamas*)“O iš kokių atomų susideda medis?” - paklausė mano.... gal mano, gal koks pro pro pro pro pro senelis, gal būdamas lygiai toks pats kaip aš. Ir tie poetai nežinojo iš kokių atomų susideda medis, bet...

ERORAI. Atsakymas, jiems buvo akivaizdus.

ERORAI. Ir tie mokslininkai...

ERORAS. Mąstytojai...

ASILAS. Poetai paskelbė pasauliui -

ERORAI. “Medis susideda iš medinių atomų.”

ERORAI. Akmuo susideda iš akmeninių atomų.

ERORAI. Vanduo iš vandeninių.

ASILAS. Ir visiems to pakako. Visiems pakako tokios tiesos, kad medis susideda iš medinių atomų. Tai buvo pakankama tiesa. O be to kam rūpi tas atomas?

ERORAS5. Atomas? Atomas tai yra labai svarbu... juk atomas tai - mes, tai - visata, tai - esmių esmė, tai - svarbi...

ASILAS. Bet po to atsirado toks kitas poetas...

ERORAS1. Mokslininkas

ASILAS. Poetas, Vardu Džonas Daltonas...

ERORAS1. Tas Mokslininkas įrodė, kad atomai nėra mediniai, nėra akmeniniai, nėra vandeniniai, o atvirkščiai - visi atomai yra vienodi. Jie visi lyg maži rutuliukai. Lyg maži bilijardo rutuliukai, kurie skirtingai susijungdami, gali pavirsti skirtingomis materijomis ir dėl to mes turim medį, akmenį, geležį ir kitas...

ASILAS. Ir visi juo patikėjo. (*Erora! juo susižavėję patiki*) ir tai buvo tiesa. Buvo aišku ir akivaizdu, kad mes visi susidedam iš mažų bilijardo rutuliukų, kurie...Bet po kiek laiko pasirodė.. .Kitas poetas...

ERORAS2. Mokslininkas J.J.Tomsonas, kuris atrado ir įrodė, kad atomas turi elektronus. Ir tie elektroni yra dar mažesni nei atomai.

ASILAS. Nei tie bilijardo rutuliai...

ERORAS2. Ir Tomsonas pasakė, kad tie atomai visai nepanašūs į bilijardo rutulius...

ERORAI(*nustebe*) Ne?

ERORAS 2. Ne. Atomai yra panašūs į ...

ERORAI. Į ką?!!!

ERORAS 2. Į pyragėlį su mėlynėmis.

ERORAI1. Į pyragėlį?

ERORAI3. Su mėlynėmis ?

ERORAS 2. Na gal greičiau...

ERORAI. Greičiau...

ERORAS 2. Slyvų pudingą...

ERORAI. Slyvų pudingą?

ERORAS 2 . Taip į slyvų pudingą...

ERORAI bando suprasti.

ERORAS. Taip nes jeigu jūs perpjautumėte tą atomą, tą pudingą, jūs pamatytumėte, kad mėlynės... tos uogos, tai yra elektronai, laikosi jame... Ir juos jungia bendra pozityvi masė. Taigi atomas yra labai panašus į mėlynių pudingą... Aišku?

ERORAI (*patikėdami juo*). Aišku. Tikrai...

ASILAS. Taigi, tas "mokslininkas" įrodė, kad mes visi susidedam ir mėlynių pudingo, kad mes - tu, aš ir visa tai ką mes matom yra tiesiog mėlynių pudingas. Ir štai žmonės tuo patikėjo. Patikėjo, kad mes esam slyvų pudingas...ir tada atėjo...

ERORAS 3. Ernestas.

ERORAI. Ernestas?

ERORAS 3. Ernestas Rutherford, kuris išdrįso pasakyti, kad atomas... atomas... atomas NĖRA pudingas.

ERORAI jam ploja, šūkčioja pritariamuosius šūksnius "taip" "šaunuolis", "valio"

ERORAS 4. Atomas nėra pudingas. Jis turi elektronus, bet turi ir branduolį. Ir nėra jokios pozityvios masės, jokio pudingo... yra tiesiog branduolys kuris turi pozityvų krūvį ir elektronai, kurie turi negatyvų krūvį. Todėl jie viens kitą traukia ir laiko...

ERORAI jam ploja, šūkčioja pritariamuosius šūksnius "taip" "šaunuolis", "valio"

ASILAS. Ir štai tai buvo tikriausia tiesa. Atomas susideda ir pozityvaus branduolio ir elektronų.

ERORAS 5. Ir atėjo Nylsas Boras.

ERORAI suklūsta... "kas? Kas toks?"

ERORAS 5. Nylsas Boras, kuris pasakė - NE.

ERORAI (*pritariamai*). NE. Teisingai. Ne.

ERORAS 5. Ne, tai netiesa. Elektronai ir branduolys laiko viens kitą ne tik dėl to, kad jie turi skirtingus krūvius. Jie skrieja ir jie sukasi...

ERORAI. *Lyg suprasdami ir pritardami.* Sukasi. Sukasi.

ERORAS. 5 Ne šiaip sukasi. O sukasi aplink branduolį. Kaip planetos sukasi aplink saulę. (*Visi Erorai pradeda suktis aplink Nylsą Borą, kaip planetos*) Kiekvienas elektronas yra lyg planeta. Kiekvienas jų turi savo orbitą. Visi jie turi neigiamą krūvį o branduolys - teigiamą. Štai kur tiesa.

ERORAI. Taip. Štai kur tiesa.

ASILAS. Tiesa? Tiesa? Ir tada praėjus kiek laiko dar paaiškėjo...

ERORAS 6. Ne tai nėra visiška tiesa.

ERORAI. Ne?

ERORAS 6. Ne. Nes yra ne tik teigiamas branduolys. Yra atskiros dalelės branduolyje, kurios neturi krūvio. Todėl branduolys turi ir protonų ir neutronų. Štai kur tiesa.

Visi sukasi aplink ERORĄ 6.

ASILAS. Ir tada... ir tai buvo tiesa. Šitos pačios tiesos ir mane mokė mokykloj. Kad atomo branduolys susideda iš protonų ir neutronų ir, kad elektronai sukasi aplink branduolį savo orbitose.

ERORAS 1. Nėra jokių orbitų.

Visi sustoja. Atsisuka į Erorą 1.

ERORAI. Nėra?

ERORAS 1. Nėra, nes Erwinas savo bandymais įrodė, kad elektronai juda visiškai chaotiškai aplink branduolius.

(visi pradeda judėti aplink Erwino Erorą 1, lyg tas būtų naujas branduolys)

ERORAS 1. Nėra jokių orbitų, tik chaotiškos orbitalės, kuriose blaškosi elektronai. Ir tai jau ne šiaip fizika, tai kvantinė fizika. Elektronai neturi jokių orbitų, jie tuo pačiu metu gali būti kurioj nori vietoj. Jie juda chaotiškai ir atsitiktinai.

ASILAS. Ir tai yra tiesa?

(Pastaba sau: kažkur turėjo būti "kvarkas"?)

ERORAS 1. Taip tai yra tiesa.

ERORAI. Taip. Tiesa. Štai kur tiesa.

ASILAS. Šiai dienai... juk čia tik laiko klausimas, kada ir tai bus paneigta? Viskas kuo mes tikim tėra iliuzija. Tai yra šiai akimirkai "Pakankama tiesa" bet nieko daugiau. Nes jei "atradas tiesa", pasitenkinama ta tiesa - ji įsitvirtina. O jeigu ieškotumėt toliau, paaiškėja, kad prieš tai buvusi tiesa yra klaidinga. Kiekviena tiesa, gali būti paneigta, tiesiog dar labiau gilinantis. Pagalvokite kuo jūs besąlygiškai tikite? Kuo? Tai tiesiog parodo, kad jūs nustojote gilintis ir domėtis. Akivaizdu, kad tai ką jūs žinote, tėra jums "tikra tiesa". Ir jos pakanka tol, kol jos kas nors nepaneigs. O ją tikrai paneigs. Panašu, kad štai toks tiesos dėsnis. Kas reiškia, kad mūsų

suvokimai visada yra klaidingi. Mes nuolatos gyvename klaidingame pasaulio suvokime. Paimkim, kad ir TOMA. Jo istorija. Jis juk kas? Tomas Edisonas? Elektros lemputės išradėjas?

20 scena TOMAS ir ŠVIESA 6 (Tomo demaskavimas)

ASILAS. Grįžkime ir prie Tomo istorijos.

Pasirodo Tomas.

TOMAS.*(arogantiškai)* O kas blogai su ta istorija? Ji puikus pavyzdys kaip kiekvieną klaidą galima paversti dar vienu žingsniu link sėkmės. Puiki pamoka, kad pralaimi tik tas kuris sustoja. Tas kuris nustoja toliau ieškoti.

ASILAS. Taip, jeigu tai būtų jo istorija.

Pauzė. Visi ERORAI žiūri tai į TOMA, tai į ASILA. Dvikovos nuojauta.

ASILAS. Tomas Edisonas elektros lemputės neišrado.

TOMAS. Išrado.

ASILAS. Ne jis išrado elektros lemputę.

TOMAS. Jis.

ASILAS. Dar septyniasdešimt metų prieš Tomą, Hamfris Deivis (Humphry Davy)...

TOMAS(juokdamasis) Hamfris kas..? Kas čia per vardas - Hamfris?

ASILAS. Dar septyniasdešimt metų prieš Edisoną, Hamfris Deivis (Humphry Davy) buvo sukonstravęs elektros lemputę.

TOMAS. Bet ji nešvietė taip ilgai.

ASILAS. Bet tai buvo pirma žinoma lemputė. Daugiau nei 20 mokslininkų ieškojo kaip patobulinti elektros lemputę. Ir tik po septyniasdešimt metų, tūkstantis aštuoni šimtai septyniasdešimt kažkelintais buvo išrasta elektros lemputė, kuri galėjo degti ilgiau nei kelias valandas.

TOMAS. Ir visa tai išrado Tomas Edisonas.

ASILAS. Tūkstantis aštuoni šimtai septyniasdešimt kažkelintais metais visiškai nepriklausomai vienas nuo kito elektros lemputę išrado Seras Džosefas Swonas ir ...

TOMAS. ... ir Tomas Edisonas

ASILAS. ...ir Tomas Edisonas. Jeigu tai jums yra pakankama tiesa.

TOMAS. Taip. Na gerai išradimas buvo padarytas tuo pačiu metu skirtingose pasaulio vietose. Tačiau visi puikiai žino, kad Edisonas, Tomas Edisonas išrado elektros lemputę. Na gal buvo dar kažkoks ten Seras Džo, kurio pavardės nieks neprisimena. Bet na... tiesiog... taip atsitiko... taip gyvenime atsitinka, kad... Tiesiog taip atsitiko, kad Tomo išradimas buvo plačiau žinomas.

ASILAS. Jeigu čia jūs nesustotumėt ir pasidomėtumėte daugiau...

TOMAS. O kam?

ASILAS. Paiškėtų, kad net tais vienas aštuoni septyniasdešimt kelintais Tomas Edisonas visai neišrado elektros lemputės.

TOMAS. Prasideda... Taigi ką tik sakei, kad jis kartu su tuo Džo išrado lemputę.

ASILAS. Paklaida....Tomas Edisonas elektros leputę ...užpatentavo.

ASILAS ištraukia šusnį lapų duoda juos ERORAMS. ERORAI skaito ir pasakoja.

ASILAS. Mūsų Tomas tuo metu...

ERORAS. Tais pačiais 1870 jau buvo pakankamai sėkmingas verslininkas

ERORAS. Įkūręs pirmąją savo pramoninę technologijų laboratoriją,

ERORAS. Melno Parke, New džersyje.

ERORAS. Tomas netgi buvo pramintas Melno Parko burtininku.

ERORAS. Jis buvo įkūręs didelę darbo grupę, kurioje dirbo samdomi inžinieriai ir kiti specialistai.

ERORAS. Tomas Edisonas savo vardu patentavo jo samdytų darbuotojų išrastus įrenginius ir patobulinimus.

ERORAS. Viljamas Jozefas Hameris (*William Joseph Hammer*) inžinierius – elektrikas laboratorijoje buvo pagrindinis Edisono padėjėjas, kuriam atiteko garbė konstruoti pirmąsias savo viršininko suplanuotas elektros lepmutes.

ERORAS. Tomas Alva Edisonas neišrado pirmosios lemputės.

ERORAS. Jis tiesiog, pirmas iš jos pradėjo daryti pinigus.

ASILAS. Jis nebuvo joks išradėjas. Joks mokslininkas. Jis tiesiog buvo geras verslininkas.

TOMAS prieina ir trenkia ASILUI į veidą.

Muštinės.

Iš muštynių išlenda DAMA1 ir DAMA.

21 scena CIRKAS

DAMA1. Ponios ir ponai.

DAMA. Panelės ir ponaičiai

DAMA1. Jaunimas ir senimas

Ai... Važiuojam

Nes iš tiesų stebuklas tai
kad mes gyvi ir muštis galime karštai

Šitą praleidžiam...

Žodžiu, ši mūsų poema
Lyg burtams išmestoji moneta
Skirta pateikt ne vieną pasakojimą (kaip anksčiau)
O visą sąrašą klaidų,
Kad pamatytumėme tai, kas šiandien jau akivaizdu
Jūs pasruošę konspektuot? Neabejojam
Mes pasiruošę jus... žodžiu, važiuojam.

1. Tad pradžia pabaigos
pradėkim nuo žymiausios ir gal girdėtos jums klaidos

Kai seras Flemingas, Nemėgstantis tvarkyti savo darbo vietas
Po savaitių kelerių sugrįžęs pastebėjo, kad aplink pelėsis
Išplitęs daug kur, ir mėginiuose ir ant stalo ir kitur.
Pamanė: "O, dieve, kokia gėda, kad jį kur"
Tačiau pelėsis buvo išplitęs ne visur
Ir taip per klaidą ir apsileidimą
Jisai padarė žymų atradimą
Tuomet pakeitusį mediciną
Akivaizdu, atrado jis peniciliną.

Keliaukime toliau

Ir viens devyni

nol septyni

Toks mokslininkas Leo Bekalandas

Savo mintis ir protą pagalandęs
Surasti bandė kaip pakeist šalaka
(Jei kas nežino tai tokia gamtinė derva)
Ir pyst taip netikėtai, žodžiu kaip visada
Jisai atrado...
Sakysit - čia jau mokslinė fantastika
Ne, mielieji, per klaidą jis atrado PLASTIKĄ.

4. O kad jau kalbam apie Plastiką
Tai užsiminsim jums trumpam tada
Kad per klaidą buvo atrasta
ir KRAMTOMA GUMA.

Bet mes judėkime toliau
Ir pamatysime tuojau
Kad faktai kalba už save
Tirlimpompom tralialialia

5. Ir viens aštuoni trys devyni
Toks Čarzas Gudjeras ,
Atsitiktinai sumaišęs šiek tiek gumos ir sieros
Ir dar kažko, išlydęs visa tai suprato
Kad čia, supraskit, jis kažką atrado.
Vulkaniuoztą gumą ar kaučiuką?
Kuriems nei karštis, nei šaltis nebaisus, žodžiu
Vėliau patapo tai nauju
Automobilių padangų verslu
Ir išpopuliarėjo tai visur "ou yeah"
Vadinasi lig šiol tos padangos GOODYEAR.

6. Kad jau automobilių čia tema

tai vienas Išradėjęs dirbęs su nafta
Kai darbininkai skundėsi jam,
Jog kažkokia derva
Prie rankų limpa, visur tepas ir techniką gadina.
Jis pažiūrėjo atidžiau ir taip atrado - VAZELINĄ
Jūs sakot mes sukūrėm? Taip negali būt?
Pagooglinkit sugrįže Vazelin ir Robert Chesebrut?

7. Tad vazelinas atrastas atsitiktinai
Tik nesakykite, kad nenaudojat jo visai.
O gal jums čia jokia naujiena?
O gal įgrįsom jums šiandieną
Gal Prastas aš artistas ir oratorius?
Bet ar žinojot, kad per klaidą... įveržus nė tą varžtą vieną
Sukurtas pirmasis šiam pasauly
Modernus...
(susiėma už širdies)
Širdies stimulatorius.

8. Tikiuosi, kad jūs širdis dar plaks ilgai išties
Ir akyse dar nenustosite gyvybės ir ugnies
Nes kaip ir viens aštuoni du devyni
Toks anglų chemikas turėjo dar vilties
Kai maišant chemikalus sulfitų ir kalio chlorato
Jis pastebėjo gumuliuką ir lyg kažką suprato

Nes chemikalus maišyti pasigamino pagaliuką
O ant pagaliuko bemašant susivyniojo kamuoliuką
Ir brūkštelėjo juo staiga
Ir įsižiebė ryški liepsna
Ir iki galo nesuprato jis kas tas? kas šitas?
Bet taip netyčia atsirado pirmojo degtuko prototipas.

9. O šnekant apie sprogimus, mes galim tęst šią liniją
Tad nukeliaukim į devintą šimtmetį ir nukeliaukime į Kiniją

Kur sau darbavosi ritiečių chemikai
Bandydami atrasti amžinojo gyvenimo eliksyrą
Ir čia patvirtintų jau ir mūsų akademinkai
Kad sierą, anglį, druską, pipirus, ir dar kai ką sumaišę jie patyrė...
(boom)
Žodžiu, ateityje nuo mišinio šio krito patikėkite, ne vienas skeptras
Taip šiam pasauly atrastas (ir vėl per klaidą) PARAKO receptas

10. Gal jau pabaikim apie sprogimus
Bet baikim šitą temą darniai
Kad tūkstantis devyni šimtai tridešimtais
Toks mokslininkas vardu Enrico ferni
Laboratorijoj savo vis bandė pagamint sunkiuosius atomus
Gal faktas šis atrodo kiek ir nuobodus
Bet jis padarė sporgdinantįjį atradimą
Tuomet dar pats to nesupratęs nenurimo
Atomus bombarduodavo neutronais
Ir manė, kad taip atomai turėtų pasunkėti
Bet atrasti nauji atomai, ką čia ir kalbėti,
Visai nebuvo sunkesni
O kaip netrukus paaiškėjo beveik per pusę lengvesni.
Tad Fermis netikėtai **padalijo branduolį per pusę.**
Ir čia kaip sakoma, “neliksi kandęs musę”
Šis atradimas vedė prie žinomų jau branduolinių reakcijų
Dar didesnių sprogimų, bombų
ir antorojo pasaulinio atrakcijų
Apie kuriuos tikriausiai jau esate girdėję
Tad jei klaida atrodo jums mažytis dalykėlis
Toksai jau nereikšmingas ir neaktualus
Mielieji prisiminkime, ne fejerverkus, o branduolinius sprogimus.

(ekrane sprogimas)

Bet čia dar ne finalas ir, kad jau esam grybų temoj...

11. Tada keliaukime prie maisto ir kvapų
O kiek tiksliau keliaukim prie virtuvės reikalų
Nes štai Dupont'o išradėjas Plunket Roojus,
Tuomet nuo jo priklausė virtuvės rytojus
Jis bandė “atrasti šaldytuvą” arba jo idėją
Ir čia greičiausiai jau bedirbant paaiškėjo,
Kad jam tai nepavyko.

Bet čia kaip visada kai kas nutiko
Nes netikėtai jis atrado vieną polymerą
Jei kam įdomu tiksliau (polytetrafluoretileną)
Ir tapo jis naujos kartos virtuvės šefų ir kepėjų savotiška ikona
Nes ponas Rojus P. tiesiog per klaidą atrado mums Tefloną.

Tefloną tą medžiagą prie kurios kepant niekas nepriskrunda
Juk tai didžiausias džiaugsmas visų prastų kepėjų
Bet mes keliaukime toliau
Keliaukim prie virtuvės išradėjų
Tegu pavydūs šunys pyksta arba loja,
bet štai ši legenda byloja
Kad, Viens aštuoni penki trys,
Niujorke, kokių adresu? Dabar jau nieks nepasakys
Bet Kavinėje Pavadinimu Moon's Lake HOUSE
Toksai vyrukas užsisakė ne alaus
Klientas buvo nepatenkintas bulvėmis lekštėj savo
Ir išsikvietęs padavėjus garsiai tuoj,
Vis sakė, "jos per storos" ir "pakeptos prastai"
Ir padavėjai vaikščiojo iš virtuvės ir atgal
Ir pinigų gražinę būty gal

Bet...
virtuvėje dirbo šefas Džordžas Krum
Ir dirbo neblogai
Kuris "mielam" klientui "su džiaugsmu"
Supjaustė bulves taip plonai,
kad jau daugiau ir nėra kur
Ir kad daugiau nebūtų čia ko skūstis
Ir padavėjus visaip plūsti
Pakepęs jas aliejuje, užbarstė dar sūria druska
Tikriausiai tampa aiški jau legendos pabaiga
Kaip sako tie amerikoniai, "štai jums ponai keli tipsai"
Bet taip per keistą atsitiktinumą, buvo iškepti pirmieji ČIPSAI

Aišku jie iškart išpopuliarėjo
ir visi juos pirko ir visi norėjo
O jeigu kalbam apie klaidą ir virtuvę...
Aš nežinau ar esate kas valgę ar esate kas buvę...
Ai maža ką... gal jums dar to kur nors prireiks...
Atsitiktinai buvo atrasti
ir sausieji pusryčiai - "Corn Flakes"

Ir jei jūsų viršsvoris jums aktualus
ir bandot mest kilogramus
Tai cukrus jums - ne draugas, ir ne padejėjas
Bet priešas, Kiekvienas yra tai girdėjęs
O ar žinojot, kad
pakaitalas cukrui atrastas atsitiktinai
Ir patikėkit, taip atrasti gali ir maži vaikai
Tiesiog laižant viską ir ragaujant...
Sugrįžus iš laboratorijos ir nenusiplovus rankų
Tiktai palaižius išsitepusius pirštus
Ir paaiškėjo, kad preparatas tas saldus
Ir aišku tai nebuvo vitaminas,
Taip šiam pasauly atsirado
Nekaloringas ir saldusis SACHARINAS.

Ir nežinau kiek tęsti visa tai
nes sąrašas klaidų šis iki begalybės
Per klaidą atrasti SUPERKLIAI
Kuriuos tikrai naudojame mes kasdeinybėj

Gal klausimas šis bus nepatogus
Bet Ar naudojate kas užrašams lipniusius lapelius?
Vadinasi jie Post it - štai. (*Parodo lipniusius lapelius*)
Patikėkit jie irgi buvo atrasti atsitiktinai.

Ir ta lipūčkė - Velkro (*būtinai parodyt*) - irgi atrasta netyčia
Ir gal ji nepapuoš jūs einant į bažnyčia
Bet prakitoj naudojama visur
Ir batai, striukės ir velniai dar žino kur.

Per klaidą atrastas ir brendis
Beieškant kaip nukopijuot konjaką
Bet čia jau galima gan skambiai
Daryti išvada kuri mum sako:

Kad gyvenimas labiau sukurtas iš klaidos
Įrodyti to tikriausiai jau visai nereikia
Pasaulį šiam daugiau chaoso nei tvarkos
Suvokt ir prisiminti šitai - sveika ...

(Dar trūksta scenos pabaigėlės, vedančios prie Mirties ir Tomo Linijos.)

23 scena TOMAS ir Šviesa (juodoji Tomo pusė)

Visos scenos metu matome vaikščiojantį TOMĄ. Jis kažką konstruoja. Jis gali vaikšioti ir matytis kambaryje. Matosi, kad jis vėl kažką kuria, panašiai kaip pradžioj.

ERORAS. Niekas negali tiksliai pasakyti kas nutiko Tomui.
ERORAS. Yra daugybė šaltinių kurie teigė skirtingas versijas.
ERORAS. Viena aišku - Tomas neatsisakė šlovės ir jo jau seniai nebepersekiuoja mintis apie šviesą.
ERORAS. Apie šviesos idėją.
ERORAS. Jo nepersekiuoja to dalyko, kuris nėra nei dalelės nei bangos idėja.
ERORAS. To dalyko, kuris padeda geriau ir aiškiau matyti daiktus.
ERORAS. Tomą pradėjo persekioti patys daiktai.
ERORAS. Materialusis pasaulis.
ERORAS. Pinigai ir išradimai.
ERORAS. Išradimai ir jų galimybės.
ERORAS. Galimybės uždirbti pinigus.
ERORAS. Išradimai keitė vienas kitą.
ERORAS. Kapitalas didėjo.
ERORAS. Jis mokėjo skaičiuoti.
ERORAS. Gerai skaičiuoti. Kuo daugiau žmonės naudosis elektra, tuo daugiau jie pirs Tomo išradimų.
ERORAS. Išradimų, kurie kaups kapitalą Tomui.

ERORAS. Tomas nebeturėjo sentimentų, jisai turėjo konkurentų.
(rimas- eroras)

ERORAS. Bet kokios priemonės buvo pateisinamos.

ERORAS. Jis ėmėsi tamsių žaidimų. Jis šmeižė ir apgaudinėjo konkurentus.

ERORAS. Visus kurie stodavo jo kelyje.

ERORAS. Kad ir ta propagandinė kompanija, prieš kintamos elektros srovės patentus, kurie priklausė Nikolui Teslai ir kitiems.

ERORAS. Tos kompanijos metu buvo filmuojami gyvūnai,

ERORAS. Jie buvo purtomi ir kratomi elektra,

ERORAS. Jie buvo žudomi elektra

ERORAS. Ir šios filmuotos medžiagos tikslas buvo išgąsdinti žmonės,

ERORAS. “Štai ką kiekvienam mūsų gali padaryti kintamos srovės elektra.”

ERORAS. Tomas.

ERORAS. Tomas.

ERORAS. Tomas.

ERORAS. Tomas.

ERORAS. Tomas finansavo tą propagandinę, melagingą kompaniją, prieš kintamos elektros srovę.

ERORAS. Prieš Nikolą Teslą.

ERORAS. Jis troško sunaikinti visus konkurentus.

ERORAS. Tomas nebevengė kalbėti apie mirtį.

ERORAS. Apie mirtį, kuriai kažkada(dar toje traukinio avarijoje) žiūrėjo tiesiai į akis.

ERORAS. Tomas dirbo. Tomas - Melno parko burtininkas atsiskyrė nuo visuomenės dėmesio.

ERORAS. Jo laboratorija dirbo pilnu pajėgumu.

ERORAS. Nors jis niekino mirties bausmę, tačiau istoriją kalba už save ir tik įrodo...

ERORAS. Gal tai dėsnis.

ERORAS. Gal tai paradoksas.

ERORAS. Nes ne kas kitas, o Tomas.

ERORAS. Tomas.

ERORAS. Tomas.

ERORAS. Niūrusis Melno Parko burtininkas panaudojo savo išradimus, kad sukurtų...

ERORAS. Elektros kėdę.

Tomas atsitraukia ir žiūrovai pamato, ką Tomas konstravo. Pasimato elektros kėdė (tai gali būti kėdė uždengta medžiagos audeklu, lyg paminklas prieš jo atidengimą) Tomas žiūri į kėdę. Neskubėdamas atsisėda į kėdę, norėdamas suvokti koks tai jausmas? ("vėl pažvelgti mirčiai į akis") Jis atrodo, lyg pavargęs piktas karalius sėdintis savo soste ir žvelgiantis į visus aktorius ir publika, niūriu pamišelio žvilgsniu.

24 scena ŽANAS ir ASILAS (mutacija ir žmonių evoliucija)

Staiga pasigirsta šūvis. Tomas kėdėje miršta. Iš žiūrovų salės ateina Žanas. Laikydamas pistoletą rankose.

ŽANAS. Tai tik manipuliacija.
ASILAS. Kas? Mirtis? Žanai? Tai...

Erorrai bando susigaudyti kas čia vyksta? Tomas numiręs po kurio laiko irgi bando susigaudyti. Visi veikėjai vienaip ar kitaip dalyvauja ASILO ir ŽANO diskusijoje.

ŽANAS. Tai manipuliacija faktais ir emocijomis, tai tik poezija. Tai melas ir iliuzija. Tai tik žinių, baimių, patirčių ir vaizduotės žaidimas, tai...
ASILAS. *(karštai)* Žanai, tai - ne žaidimas, tai - mirtis.
ŽANAS. Tai - iliuzija.
ASILAS. Žanai, mirtis ne iliuzija. Mirtis... Žanai, mirtis yra progresas. Mirtis tai evoliucija. Žanai, pagalvok pats. Kuo mes skiriamės nuo bezdžionės? Pripažink, mes daug "geriau" evoliucinavome. Kodėl? Per milijonus metų... mes pasikeitėm. Mūsų rūšis, mes pasikeitėm. Kiekviena nauja karta yra vis stipresnė už prieš tai buvusią. Tai dėsnis. Tam, kad taptumėm stipresniais, mums kaip rūšiai reikia mirti.

Žanas šauna į Asilą. Tas nukrenta vėl atsikelia ir tęsia savo monologą.

ASILAS. Vis iš naujo ir iš naujo mirti. Tik taip mes galim perduoti kitai kartai tai ką žinom. Mirdami. Tokia mūsų rūšis. Mes taip evoliucinuojame. Ir svarbiausia...

Žanas šauna į Asilą. Tas nukrenta vėl atsikelia ir tęsia savo monologą.

ASILAS. Kad kiekvieną kartą mirštant, gamta mums padeda... nes gamtoje... pasitaiko klaidų...

Žanas šauna į Asilą. Tas nukrenta vėl atsikelia ir tęsia savo monologą.

ASILAS. Dnr laštelėse pasitaiko klaidų tai yra ...Mutacijos. Tik dėl to, mes ir evolucionavome. Mutuojame. Prisitaikome. Tobulėjame. Ir viskas tik dėl to, kad gamta padarė daug klaidų. Daug mutacijų. Mes žmonės tiek daug pasiekėme, nes mutavome... o mutacija, tai tik maža klaidėlė, mažas suspistas eroriukas dnr grandinėje... kuri gali atsirasti gimus tik naujai kartai, o senai...

Žanas šauna į Asilą. Tas nukrenta vėl atsikelia ir tęsia savo monologą.

ASILAS. Mirus. Visa mūsų evoliucija atsitiko per klaidą... per visą virtualią klaidų... mes esame čia per klaidą... jauti, kaip mums pasisekė?

Žanas šauna į Asilą. Tas nukrenta. Atsikelia tyli. Žiūri į ŽANĄ.

ASILAS. Žanai... tai negali vykti bet kur... Tai vyksta čia (*atsargiai rodo į Žano galvą*). Žanai, tereikia susitaikyti... tai ir bus meistrystė... būti klaidoje... nesipriešinti... susitarti... susivokti... kad tu esi čia per klaidą... per atsitiktinumą... Kas gi tu esi?

ŽANAS. Aš?

ASILAS. Taip Žanai. Tu. Kas tu? Tu gi net nesupranti... kas tu... kaip tu gali suprasti...

ŽANAS. Aš?

ASILAS. Taip. Kas tu Žanai?

ŽANAS. Filosofas.

ASILAS.(*nesuprasdamas*) Kas?

ŽANAS. Filosofas. Aš ne poetas. Aš ne mokslininkas. Aš - filosofas. O tu - asilas.

ASILAS.(*nesuprasdamas*) Kas?

ŽANAS. Tu - asilas. Aš tave sutvėriau. Ir viskas. Žanas Buridanas, gyvenęs keturiolikam amžiuje pagal mūsų kalendorių, padėjęs pagrindus Koperniko revoliucijai ir visą savo gyvenimą paskyręs logikai. Skaičiai yra niekas. Skaičiai įvelia klaidas. Logika gali surasti atsakymus. Nes logika išvelgia dėsnius ir...

ASILAS bet Žanai, logika ir skaičiai neprieštarauja viens kitam...

ŽANAS. Klįsti asiliuk... ten kur atsiranda skaičiai, atsiranda paklaida... ten kur yra logika, ten yra tik logika.

ASILAS. Bet Žanai... aš gi...

ŽANAS. Tu tiesiog esi asilas. Aš Tave sukūriau. Tu esi Pardakosas. Nieko daugiau. (*Aislas nustemba, bando susivokst*) Gyvas, vaikščiojantis paradoksas - Buridano asilas.

ASILAS. (*Aislas nustemba, bando susivokt*) Laisvos valios paradoksas?

ŽANAS. Jei jūs prieš alkaną, išbadėjusį Asilą padėtumėte du vienodus maišus šieno. Ir tie maišai būtų vienodai nuotolę nuo Asilo. Hipotetiškai asilas - mirtų. Mirtų, dėl savo neapsisprendimo...abejonės. Nėra jokios laisvo valios, nes racionaliam protui, netgi asilo galvoje, neįmanoma pasirinkti iš dviejų identiškų maišų šieno. Klaida... o tiksliau jos baimė, prives racionalų protą prie mirties, arba beprotybės. Kiekvieną kartą pasirinkus bent vieną maišą, abejonė ir klaidos baimė gražiną asilą atgal... atgal į abejonę iki begalybės. Iki mirties. Buridano asilo paradokas. Abejonė iki mirties.

ASILAS (*bandydamas susivokti kas jis yra*) Bet mirtis tai evoliucija.

ŽANAS. Mirtis...

(*Žanas pasižiūri į pistoletą savo rankose, pagalvoja, paduoda pistoletą asilui. Ir žiūrėdamas į jį šypsosi.*)

ŽANAS. (*linksmai, gyvai*) Muzika?

Pradedama groti Cirko muzika, kuri skamba prieš kiekvieną CIRKO numerio pradžią.

ŽANAS *matydamas, kad ateina DAMA1 išeina iš scenos.*

ASILAS. Žanai, ką tai reiškia... Žanai palauk... Žanai.

Asilas išbėga paskui ŽANĄ.

25 scena CIRKAS HOFMANS(LSD)

DAMA1. Ponios ir ponai.

DAMA. Panelės ir ponaičiai

DAMA1. Jaunimas ir senimas

Ai... Važiuojam

Nes iš tiesų stebuklas tai

Šitą praleidžiam...

Kad jau aplinkybės spaudžia...

Žodžiu, susitaikykim...

Gyvenime mes neišvengsime klaidos
Už tai savęs kankint tikrai nereikia
Pasauly šiam daugiau chaoso nei tvarkos
Suvokt ir prisiminti šitai - sveika

Ir tai dar kart suvoksite pažvelgę į faktus
Tikiuosi šitos mintys jūsų neatbaido
Mes paskutinį kartą kreipiamės į jus.
Apžvelgdami atradimus čia atrastus per klaidą.

Tad paskutinė mūsų peoma
Lyg burtams išmestoji moneta
Skirta pateikt ne sąrašą klaidų,
O pasakojimą vieną
Kad jau neliktų abejonės
Tad leiskimės kartu link šios kelionės

Tad šitas išradimas,
Pakeitęs visą praeitą šimtmetį
Sukūręs gal ir daug chaoso ir taikos ir meilės
Ir aišku, gal kam to ir gaila
Bet atradimas atrastas per klaidą.

Ar jūs žinojote, kad balandžio 19 diena
Daugybėje šalių su dviračiais atšvenčiama?
Važiuojant į kelionę, nors sportas ir sveikata čia ne prie ko
“The bicycle day” vadinama diena ši ir bet to
Skirta ji Paminėti atradimą išradejo
kurs jokio dviračio neišradinėjo.

Tą pačia dieną, tūkstantis devyni šimtai trisdešimt aštuntais
Šveicarijos chemikui Albertui Hofmanui viskas sekės įprastai
Tiktai maža klaida, atsitiktinumas
O gal savotiškas ir aplaidumas
Kai laboratorijoje sintetinant kažką

(tai buvo jau penktadienis ir darbo pabaiga)

Ant rankos jam užtiško kažkokio preparato tik keli lašai,

Ir nesiplovęs rankų jis iškeliavo į namus ramiai

Ir išėjęs iš laboratorijos su dviračiu savu jis pasileido į įprastą kelionę

Ir ...

(viskas išsikreipia, suletėja, jis su dviračiu važiuoja, čia kažkas gali būti susiję su PROLOGO muzika)

Į Kelionę

Kelionę

klajonę

Svajonę

Dvejonę

Glamonę

Daugiaskonę

Į malonę

Keverzonę

Ivaironę

Vaizduotonę

melionę

Amazonę

O Aurdonę

Į kelionę

(Viskas staiga baigiasi, visi pabunda)

Ir žodis “kelionė” įgavo visai kitas prasmes

Ir viskas vėl pasikartojo, nes

Po savaitgalio jis sugrįžo į savo darbo vietą

Ir susiradęs preparatą užtiškusį ant rankos netikėtai

Jisai išbandė poveikį dar kartą to keisto preparato

Tik ne ant odos, o paragavo ir suprato... rato, rato rato

kad atrado....

Nes preparato pavartojo jis sakyčiau gausiai

Ir čia tikiuosi mūsų nieks slapta nepasiklauso

Ne, aš nenoriu pasirodyt įtarus,

Bet supraskit, šis preparatas šiandiena jau nelegalus

Tikiuosi nieks iš susirinkusių nedarba VSD

Nes Hofmanas, tas išradėjas atrado rūgštį,

Mielieji, jis atrado LSD

(pradededa groti bytas...kalba per mikrofoną)

Ir čia mes ne nesiimsim teisti
Tas chemikalas, narkotikas, o gal vaistai?
Bet faktai kalba paprastai

(VIDEO)

Haliucogenas ir psichodelikas
įkvėpęs daugybę psichologinių bandymų ir išgydęs nuo kančių
Išleidęs žmones į keliones ir išlaisvinęs nuo kompleksų ir sunkių minčių
Ir uždraustas tada kai buvo jau gerokai per vėlu
Nes jo išlaisvinantį poveikį patyrę buvo jau tūkstančiai žmonių

Tai atradimas Pavertęs visą maištingų žmonių kartą - hipiais
Paleidęs juos į gamtą ir natūrą
Įkvėpęs leisti "į keliones", tripus,
Į elektrotechno šokių muzikos verslą ir kultūrą.

Muzika stiprėja visi pasileidžia į šokių muzikos šelionę... from disco to disco.

26 scena Mokslinės IŠVADOS

(gal tai skaito ŽANAS. Apsirėdęs kaip nors visai nejprastai, išlaisvėjęs, tusovnai)

ŽANAS. Tad LOGIKA ir niekas Kitas
Tik LOGIKA mums sako..
Kad jei netyčia čia yra jaunų žmonių
Nusprendusių patapti mokslininkais
Iš tiesų
jais tapt nereikia, jūs jau jais esat,
Nedeginkit savęs ir negaminkit to adrenalino
Nes Kiekvienas yra mokslininkas bet tiktai mokslininkai tai žino
Kiekvienas gali būti atviras klaidoms
Mums faktai rodo, kad nereikia būti mąstymo aukom.
Akivaizdu - progresas pasiekiamas greičiau klaidom
Nei racionalių keliu
Tad viską raugaukite, mėginkite ir klauskite,
Ir klyskite, klyskite, klyskite
Ir abejoti tuo nedirskite
Ir čia jau rinkis jums ir laužyt stereotiptą

ERORAS iš minios pribėga,

ERORAS. Bet aš kviečiu keliaut kartu "į tripa"
Nes, kad pasivyti svajonę
Vistiek, anksčiau, vėliau, reiks "leisti į Kelionę"

KOFERANCĖ.

Nes gal per klaidą Hofmanas atrado tai
Kas gali mus išlaisvinti nuo mokslo pinklių ir racionalumo
Kodėl mes elgiamės, kaip (buridano) asilai?
ir pasiliekam čia prie susikurto normalumo
Nes faktai kalba už save, klaida - tai evoliucija.
Juk per mažytę hofmano klaidą
kilo meilės, sekso ir hipių revoliucija
Per klaidą atrastas vaistas kuris
Išgelbėt gali nuo klaidos -" bijot klaidos"

Kiekvienas ERORAS atėjęs prie mikrofono.

Klaida, yra bijot klaidos.
Klaida, yra bijot klaidos.
Klaida, yra bijot klaidos.
Klaida, yra bijot klaidos.
Klaida, yra bijot klaidos.
Klaida, yra bijot klaidos.

TOMAS. Tik nežinia ką pasirinkti?
ties kuo sustoti?
kuo tikėti?
kuo netikėti?
KUUO?
(*Rodo į galvą*)Štai kur spąstai.
Kiekvieną kartą reikia apskaičiuot, apsispręst. Ane?
O kam mums tai skaičiuot?
Atia.

Tūsovkė visi šoka.

27 scena ŽANAS Ir ASILAS Pasirink

Žanas ir asilas susitinka šokiuose priekyje scenos.

ASILAS. Kūrėjau mano, bet juk tai chemija.

ŽANAS. Asile tu asile. (*rodo į galvą*) O kas gi čia jeigu ne chemija? Nėra tokio klausimo - chemija? ar ne chemija? (*hamletas*). Chemija, visada chemija. Tu visada renkiesi tarp chemijos ir chemijos.

ASILAS. Netiesa. Renkiesi tarp...

ŽANAS. Baimių chemijos ir džiaugsmo chemijos.

ASILAS. Bet juk tai - narkotikas. Tai - priklausomybė.

ŽANAS. Viskas yra priklausomybė. Visa visata yra priklausomybė. Viskas viens nuo kito priklauso. Čia ne pasirinkimas - čia dėsniš. Viskas nuo visko priklauso. Visa visata. Visi tie, visa tai, visa ta - visata. Visa ta - visata.

*(visi šokantieji pradeda kartoti taip pat kaip prologe,
"Visi tie, visa tai visa ta - visata")*

Asilas stovi priekyje susikrimtęs, nežino kaip čia visa tai vertinti. Galiausiai viskas nutyla, baigiasi. (Žanas "išprašo" visus šokančius) Prie ASILO prieina ŽANAS.

ŽANAS. Nusiramink. Nepergyvenk. Aš tau padėsiu.

ASILAS. Man? Man nereikia jokios pagalbos.

ŽANAS. Tikrai?

Žanas klausiamai šypsodamasis žiūri į Asilą. Tyla.

ŽANAS. Buridane, tu Buridane, uždek žvakę.

ASILAS uždega žvakę.

ŽANAS. Aš tau atnešiau žolės.

ASILAS. Aš ne... man nereikia...aš nevarioju, aš blaiviam prote racionaliai mąstau... Aš laisva valia...

ŽANAS atneša du maišus.

ŽANAS. Štai mano asiliuk. Čia - žolė. O čia - šienas. Pasirink, savo laisva valia. Apskaičiuok. Čia - kairė, o čia - dešinė. Kas geriau? Apskaičiuok. Čia - džiaugsmas, o čia -laimė. Apskaičiuok. Čia -laisvė, o čia - nepriklausomybė. Apskaičiuok. Čia - dalelės, o čia -bangos. Čia - "Dalykai", o čia - "reikalai". Na Asile, racionali būtybe, apskaičiuok. Pasirink, apskaičiuok... nepadaryk klaidos.

Žanas palieka Buridano asilą tarp dviejų maišų. Asilas renkasi. Kai jau apsiprendžia ir artėja prie vieno maišo, staiga lyg elektra jį nukrato mintis kad suklys (ta pati linija, kaip ir kiškių). Jis pradeda galvoti iš naujo. Bando Eiti prie kito. Visa tai kartojasi. Visi kiti veikėjai sėdi kambaryje ir žiūri į Asilą ir žiūrovus. Kai mintis nukrato asilą, gali sumirgėti ir ekranas (lyg trigdžiai).

Galiausiai viskas temsta iki žvakės šviesos. Prie kurios matom tik besikankinantį asilą.

ŽANAS už ASILO tiesia pistoletą į jį.

Žvakė užgęsta.

PABAIGA.

P.s. Ekrane kaip titrai gali eiti

NAUDOTA LITERATŪRA:

Nuorodos bla bla bla

Kūrėjai.

Ir pan.